

سیمای
موحده مهد

نویسنی:

دوكتور على شهريعه تي

وهرگير: صديق بوره كه يي «صفي زاده»

سیمای موحه ممد

نووسینی: دوکتور علی شه‌ریعه‌تی

وه‌رگیژ: صدیق بو‌ره‌که‌یی «صفی‌زاده»

سروش

ته‌ران، ۱۳۵۹

سیمای موحه‌ممد - نووسراوی دوکتور عدلی شه‌ریعه‌تی -
صدیق بوره‌که‌یی وه‌ری گیراوه‌ته‌سه‌ر زمانی کوردی و ناو‌نامه‌و
فهره‌نگی بو ریك‌خستوه‌و پیشه‌کی ی بو نووسیه‌و
یادداشته‌کانی ساغ کردوه‌ته‌وه.

ته‌ران، خیابان استاد مطه‌ری، نبش خیابان مبارزان، ساختمان جام‌جم
چاپ اول: مه‌رماه‌۱۳۵۹
حروف‌چینی: لاینوترون انتشارات سروش
از این کتاب ده‌ه‌زار نسخه در شرکت افست (سه‌امی‌عام) چاپ و صحافی شد.
همه‌ حقوق محفوظ است.

پیشه کی

خوینهری به ریزو هیژا!

ماوه ییک بوو ئه موست بو زیندوو کردنه وه و پیش خستن و بهرز کردنه وهی زمانه که مان منیش ههنگاو یک ههنگرم و راژی زمان و ویزهی نه ته وه دواکه و تووه کهم بکه م. وه بهم هیوا به چه ندین نووسراوی ئایینی و ویزه ییم له زمانه کانی فارسی و عهری به وه وهر گیرایه سهر زمانی کوردی که خواحه زکات یه ک له شوینی یه ک له داهاتوودا له چاپ ئه درین.

بی گومان خوم به بهخته وهر ئه زانم که دووه مین ژمارهی زنجیره که مان پهراوی «سیمای موحه ممد» ه که نووسراوی دوکتور علی شهر یه تی به. ئه م نامیلکه ههر وها سهرنجی ئه دهن که سایه تییکتی تازه نووی له سیمای پیغه مبهری گه وهری ئیسلام دا ده ر خستوه، وه بی شک بر وای خوینهر قوولترو بته وتر ئه کاته وه، وه ئه گهر بلیم که لیک به هووی خویندنی ئه م پهراوه بیرو رایان له ئیسلامه تی دا بته و ترو قایمتر ئه بیته وه فیشالم نه گو توه.

ئه وهش ئه بی بلیم، له باره ی چوئیه تی ژیانی پیغه مبهری گه وهری ئیسلامه وه گه لی پهراوو نامیلکه به زمانه کای جور به جور نووسراوه، به نام پهراوی بهم تیهن و بجوکیه، وه بهم چه شنه ساده و رهوان تا ئیستا بلاو نه بووه ته وه، وه له سهر هه موو موسلمانیکه که ئه م پهرتوو که به وردی پخوئینته وه له رووداوه کان و کاره ساته کان و خه باتی بی وچانی موسلمانانی چواره سه ده ی له مه و پیش ئاگه دار بی.

لیکوئینه وه ی رهوان ناسی و گو مهل ناسی نووسه ری ئه م پهراوه، له میژوه کانی ئیسلام دا بی وینه یه و هیچکام له نووسه ران که به سه ره اتی پیغه مبه ریان

نووسیوه، بهم چه شنه نه که و توونه ته ناو توژینه وه و لیکولینه وه. جا هر چه نده
به پیوستی نازانم له مه زیاتر به پراوه که دا هه لیلیم، چونکه ههز ته کهم خوینه ری
به ریز خوی سه رپشک بی له مه دا.

ئیتتر هیوام نه وه یه که خوینده وارانن خوشه ویستی کورد دهستی یارمه تیمان بو
دریژ که نو له گه ل ئیمه دا ههنگاو هه لگرن بو پیشه وه له ری ئی ئامانجی به رزی
نه ته وه و نیشتمانه پیروژه که مان دا.

تاران ۱۳۵۹ - بوره که یی

به ناوی خوای مهزن

روومه ته کانی ئاشکراو دیاری کراوی میژوو: قهیسهره و زانایه و پیغمه مبر. قهیسهر، ههروه ها که میژوو پیشانی داوه، زه لامیکی به سام و گیچهل بازه، به چاوانیکی بی بهزه بی و ئەندامیکی زبرو به سام، دهستیکی هابه شمشیری رووته وه که هه موو ده م خوینی تازه لی ئەتکی، وه له پهراویزا، روومهت گه لیککی به ناوبانگ وه کوو نه سه قچی و هونه رو وشکه رن و نووسه رو خواجه ی هه نده روون و به کری گیراوی دهشت و دهر له بهر دهستیایه، وه سه رمایه ی هه ر زیوو زیرو و سه رگه رمی ئەو هه ر به زم و ره زمه و ئیتر هه چی تر.

روومه تیکی تر، روومه تی زانایه، روشن بیرو دهسکه گوئی هه ر خول و هوزیک. هه ندی جار ئەو له باره گای قهیسه را له ژیر ئەژنو و چوکی نه سه قچی و وشکه رن و خواجه دا ئەیین، وه بری جاریش له کونجیکه وه دانیشوو وه سه ری ناوته سه ر ئەژنوی بیرو ئەندیشه ی خویه وه، وه به شابالی به رزی که لکه له ی جوانی خو ی سه ربانه به رزه کانی ئاسمانی بریوه و زمانه ی له بیر چوو ته وه.

ئهو هنده ئەسپی به شه و لنگ داوه   که هوشی به لای خویه و نه ماوه^۱
ئهو له دووی راسته قینه دایه و بیری هه ر هابه لای زانست و زانینه وه، وه دلی هه ر هابه لای بیروئه نديشه ی خویه وه، وه له زیان و پیداویستی به کانی کو مه ل گه لی دووره و به ویسته کانی خه لک بایه خ نادا.

ترووسکه دارترین روومه تی ریئوئی و زانین له میژووی مرودا، بی هه یج قسه و باسی سوقرا ته. که سی که قسه کانی له دریزیای بیست و پینج سه ده دا بووه ته خوردو

خوراکی بیره کان و شهرایی بلیمه تان و تی گیشتوان، ئەم ئاده میزاده به ئاوه زو ژیره که دۆزه هوهی سهرزه وی به کان و لووتکه بری لووتکه به زه کانی زانسته، وه تا ئەوده مه ههنگاوی هیچ ئاوه زیکی پیدا نه رویشتبوو بووه باخهوانی بلیمه ته کان، ههر له ئەفلاتون هوه تاهه رستوو ههتا ئەگاته خول و زهمانی ئوگوستن و سن ئوژن تائه گه یته کندی و بووعه لی سینا و ئینی روشد.

به لام ئەوچی ئەویست؟ ئەمه ته نیا پیتولان و فه یله سووفان ئەتوانن وه لامی بدنه وه، وه ته نیا گراوانی فه لسه فه و زانایانی بیرى بهرز ئەتوانن ئەم مه ته له هه ئین. خه لکی ئاتن له قسه کانی ئەو سهر دهر ناکهن و هیچ زه مانیکی تریش له ئەو تی ناگهن. ٢. ئەگه سوقرات و شاگرده کانی له سهر لاپه زه کانی میژوو لابه ین چی روو ئەدا؟ ته نیا په رتوو کخانه کان و زانکو کان به هاوار دین، خه لکیش خو ههر تی ناگهن. مه گه ههر ئەمانه نه بوون که دمو کراسی یوونانیا ن به ئاپورو رووشه دانه او دهو له تی مه ردومی یان به په ته ریکی گه وره ئەزانی؟ وه بو له ناو چوونی دهو له تی دهر به گان چ داخ و موخابنیکیان ئەخوارد؟ مافیشیان به دهسته وه بوو، چونکه گه لیکی وا که چه ندین سه ده له ژیر قامچی و تازیانه ی ئاغه کان و دهر به گه کانا رهنجیان ئەبردو وه کوو ولس و ئازهل باریان ئەکیشاو جگه له برسیه تی و بی دهنگی مافیکیان له نیشگه ی ئریستو کراسی ئاتن دا نه بوو، ئیستا چون ئەتوانن خو یان بینه جله وداری و لاتنه که یان و لات به ریوه به رن، وه بو یه که مین جار له میژوودا، به ئەفسانه ی دهو له تی میراتی و سروشتی دهر به گه کان کو تایی بدن، وه له قوولایی و جوانی ئەم قسانه ی سوقرات چون تی ئەگهن که ئەلی: ئەگه ره له وه نه ئەترسام که خه لکی ئاتن ره خنهم لیگرن و بلین سوقرات دم له هه موو زانسته کانی جیهان ئەوه شیئی ئەموت هیچی نازانم!!.

بو خو رئاوا، ئیسپار تا کووسی بی سه واد له ئاکادمیکیک که هه موو زانسته کانی سوقرات و ئەفلاتوون و ئەره ستووی خویندی به کار تره، وه بو خو ر هه لات ئەبوو زه ری غه فاری که عه ره بیکی ده شته کی بووه له سه دان وه کوو بووعه لی و ئینی روشدو مه لاصه درا به که لکتره. ٣.

روومه تی تر روومه تی پیغه مبه ره، پیاوانی که بهم زوومه ته وه له میژوودا هه لکه و توون و سه ریان هه لداوه، له گه ل گشت جیاوازی که له ره فтарو و تارا

له گهل يه كدا هه يانه له چه ند نيشانه ي زور بهر زدا هاو بهش و به شدارن. ثم پياوانه روومه تيكي دلرفينيان هه يه، وه له رهفتاريانا، راستي و دروستي و دوستي دهر ته كهوي، وه له تهوئييانا تريفه بيكي شاراو هه چاوان رائه كيشي، ديارو خويابه، تريفه بيك كه بزهي بهر به يان و سپيده ي تيذا هه ست ته كري، به لام وه كوو رازو سو ري شاراو هه ناديار وايه، ساده ترين سر نجه كان به ساده يي ته بيني و قوولترين مه ته له كان ي زانست ههل ته هيني.

تهو گيانانه ي كه له بهرام بهري جواني و واتاو رازدا هه ست ته كر ين، گه رماو رووناي و رازي سه رسووزماني تهوان وه كوو گه رماي تهويني، برووسكه ي هيو اي له گهل قسه ي نهسته ق ي ديارو نادياردا هه ست ته كه ن، وه له تريفه ي شاراو ه ي روومه تيان دا و ههروه ها له رازي سرنج راكيشهري دهنگ و رهنغيان دا بو ني مهستي به خشي بير يان، ري رويشتيان، دانيشتيان، تا خهفتيان و وتو- ويزيان، بي دهنگ يان و ژيانان ته بينن، وه به كور تزم له هه موو نه بينيكي ژيانان ناگدار هين، وه ههركاتي له سهر لووتكه ي بهرزي ميژوودا، خهك له ههershوين و جييكدا له دووي ثم روومه ته سادانه دا كوئه بنه وه، ته بينن كه له كان ي دلوه دليان پيان به ستووه و روومه تيان له ئاگريكي شاراو هه داگرساوه و بو مهرگ په له په ليانه.

پيغه مبه ران، فه رمانزه واياني بي خه نيمي دل ه كان، ته سپي باوو بوراني سهركيشي ميژوو يان له ژير ركيف دا يه و جلهويان به دهسته وه يه و به تاژانگ و تازيانه ي تاوهز كه شهقه ي ليذانه كه ي هيشتا له ژير ثم ئاسمانه دا هه ر دهنگ ته داته وه غاري ته دهن، وه كاروانه كان ي به رزي مروقا يه تي به ره و ريگاييكي نوي ته خه نه ري و پيشهنگي ثم كاروانه يان گرتووه ته ته ستو.

ميژوو ته گير ته وه كه ههركاتي كارواني ري و ون كر دووه، وه يا كه وتووه ته دواوه، يه كي لهم شوژه سوارانه، كوت و پر له كوئو و گوشه بيكي نادياره وه سهري هه لداوه و گهل و كومه لي خسته وه ته بزوو تنه وه و راپه زين، وه يا ريگاييكي تازه نو ي پيان پيشان داوه.^٤

ليردها قسه مان له سهر برواو بي بروايي نيه، هه ر كه سي به سه رهاتي مرو ي له سهر زهوي دا بيستووي، وه شتيكي لي بزاني، ته زاني كه له چ قوتابخانه بيكا بي

گه‌یشتووه و ناموزیاری شه و کی بووه و کی په‌روه‌ده‌ی کردووه، وه‌هر که‌سی میژوو و خووخده‌ی میژوو بناسی، ددان به‌وه‌دا شه‌ی که میژوو ئایینی ترین و دیندارترینی شتانی شه جیهانه‌یه، وه به‌پی‌ی وت‌هی کارل: کومه‌له‌کانی میژوو هه‌موویان کومه‌له‌ی ئایینی بوون.

شه پیغه‌مبه‌رانه که باس‌مان لیانه‌وه کرد شه‌ین به دوو ده‌سته‌وه: پیغه‌مبه‌رانی ناسامی. واته شه پیغه‌مبه‌رانه‌ی که له‌ئیران و هندوچین‌دا سه‌ریان هه‌لداوه و له‌ره‌گه‌زی ئاری و نه‌ژادی زه‌ردن، وه پیغه‌مبه‌رانی سامی که پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام له‌م ده‌سته و کومه‌له‌یه.

لی‌ره‌دا قسه زوره و به‌داخه‌وه کاتیش که‌مه. شه‌وه‌ی که‌شه‌ی باسی لیه بکه‌ین و نه‌یخه‌ینه پشت گوی بنج و ریشه‌ی چینایه‌تی هه‌ر کام له‌م دوو ده‌سته‌یه که بنجی له‌ ناویانا دا کوتاوه، چونکه لیکولینه‌وه توژانه‌وه له هه‌ر چینیکی ئایینی یا روشنیر به‌پی‌ی کومه‌ل ناسی، به‌ره‌تیک‌ی زانستی‌یه که‌شه‌ی شی بکریته‌وه و روون بیته‌وه. وه به‌هوی لیکولینه‌وه و توژانه‌وه‌وه، ریشه‌ی چینایه‌تی هه‌ر ئایین، وه یا که سایه‌تیک‌مان بو روون شه‌بیته‌وه، وه شه‌م چه‌شنه لیکولینه‌وه‌وه شی کردنه‌وه نه‌ته‌نیا داوه‌ری یه‌کانی شه‌م له‌م باره‌وه قوولتر شه‌کا و دنلیایمان پی شه‌دا به‌لکوو گه‌لی شتی ترمان بو روون شه‌کاته‌وه.

گه‌وره‌ترین پیغه‌مبه‌رانی دوو نه‌ژادی ئاریایی و زه‌رد، زه‌رده‌شت و بوودا و لاوتوتزو و کونفوسیوسه. شکی له‌وه‌دا نیه که ریگه‌ی کونفوسیوس، دژی ری‌ی لاوتوتزویه، وه ئایینی زه‌رده‌شت به‌یحه‌وانه‌ی ئایینی بوودایه. کونفوسیوس هه‌ر هابه‌بیری کومه‌له‌وه، وه لاوتوتزو هاله‌بیری تاچه که‌سیکه‌وه. شه و له‌بیری بیروون دایه و شه به‌بیری ده‌روونه‌وه‌یه. زه‌رده‌شت روو شه‌کاته ژیان و بوودا، له‌ژیان هه‌لدی. شه جیهان بینیکی به‌رزو رووناک‌ی هه‌یه و سرنجیکی دل‌راکیشه‌رو خوشین، به‌لام شه تاریخ و به‌دین. زه‌رده‌شت ئاگری هه‌لکردووه و بوودا به‌شوینی ئاگر کوزاوه‌ی «نیروانا» بووه.

به‌لام کومه‌ل ناسی، جیاوازی یه‌کان و ته‌نانه‌ت دژ گه‌لی که له‌ناو شه ئایینانه‌دایه نایگریته به‌ر چاو. بوته‌وه شه‌وه‌ی که گرنکه، بریتی‌یه له پیوسته‌کان و ده‌رده‌کان و ری‌ی چاره سه‌رکردن و به‌جی هینانی پیوسته‌کان و ده‌رمانی ده‌رده‌کان و

سهرته نجام پیشاندانی قهله مرهوی نه ندیشه و جیهانی ههسته کان و درخستی
چوارچیوهی مروقایه تی و کومه لاتی تایینه کانه.

لیره دایه که بههوی لیگولینه وه له بهسهرهاتی هم تایینه وه چونیه تی ژبانی هم
پینه مبه رانه نه وه مان بو دهرته کهوی که هه موویان له چینی دهره بهگ بوون، واته له
ترومی سازده کان و گه وره کان و پیاوه تایینی یه کان بوون.

مه اویرا دامه زرنه ری تایینی «جینیزم» ه که ره چه له کی بهرله بوودا سه ری
هه لدا، وه ئیستاش تایینیکی زیندووه. «گاندی یه کی له پهیره وانی هم تایینه بوو»
یه کی له گه وره ترین دهره بهگان و میره کانی هندوستان «کاشاتریا» یه که باوکی
راجیهی بوو له سه دهی شه سه می پیش زاین دا پاتشایی ته کرد. بووداش له چینی
کاشاتریا و له بنه ماله ی هوزی «ساکیا» یه. په ره پی دهری تایینی ته ویش
«ئاشووکا» پادشای به هیئری زنجیره ی «ماگاد» ه کان بوو که له سه دهی سیهه می
زاین دا نه ژیا.

شازاده «ماهیندا» له سه یلان دا په ره ی دایه هم تایینه، وه ههر هم شازاده یه
تایینی بووداشی په ره پی دا. «مینگ تی» خاقانی زنجیره ی «هان» له سه دهی
یه که می زاین دا هم تایینه ی برده چین. وه پیاوانی دهرباری و لاتی «کوره» ش،
تایینی بوودایان برده دهرباری ژاپون له ویشا په ره یان دایه هم تایینه. بنه ماله ی
«سوگا» ش که سه ره ک وه زیری ژاپون له م بنه ماله یه بوو، له گه ل قه رالی ژاپون
«شوتو کوتی شی» دا، تایینی بوودایان په ره پی دا. قوبلای خانی مه غوولیش چه ند
که سی نارده «ته بهت» و تایینی بوودای هینایه دهرباری خو ی.

«نانک» دامه زرنه ری تایینی «سیکه یزم» که تایینیکی تازه ی هنده، له سه دهی
۱۵ ی زاین دا له بنه ماله ی پادشایی سه ری هه لدا. بهم چه شنه له هندوستان دا
تایینه کان له بنه ماله کانی پادشایی دا دهر ته کهوی و له سه راسه ری به زی هندو
خوره لاتی دوورا، له ناوی پادشاکانا ده ست به ده ست ته گه گری.

له ناو دوو زنجیره ی تایینی «جینیزم» و «بوودیسیم» دا، دامه زرنه ران و
هه مووریه رانی هم دوو تایینه له بنه ماله و چینی «کاشاتریا» سه ریان هه لدا وه. له
خوره لاتی دوورا، ریشه ی دهره به گی تایینی پتر ته که وپته بهرچاو. چونکه
ته فسانه کان و فره هنگی تایینی چین له به سه رهاتی پادشایان و قه رالی کون

سهرچاوه نه گری و بنج و بناوانی بیرى ئایینی چین له رى و رهوشتی کونى پادشاکانه بهدى هاتوو. هم پادشایانه بریتین له «هوانگ تی» و «فوهسى» و «شن نونگ».

دوو پیغه مبهرى گه وره ی چین، لائوتزو و کونفوسیوسه. لائوتزو که دامه زرنه رى «تائوئیزم» ه (سه ده ی هه وته مى پیش زاین) له ده ربارى خاقانى چین دا خه زانه دار بووه. کونفوسیوسیش له بنه ماله ی فه رمانه وایانى «لوو» بووه که له بیست سالى دا چوو ته ده ربارى «لوو» و پاشان خه ریکى خویندن و فیروونى موسیقى بووه و سهر ته نجام بووه ته ئاموژبارى تایه ته شازاده کان، وه له په نجا سالى دا بووه ته سهره ک وه زبرى پادشای «لوو»، له پاش لی کهوتنى، چه ندین سال به دووى ده سه لاتداران و میران دا گه زاوه تا کراوه ته وه زبرى ولاتیک.

له ئیران دا زه رده شت که کورى موغیکى گه وره یا ده ره به گیکى گه وره بووه سهرى هه لداوه، وه له پاش ئه وه ی که ده ستى کردوو ته په ره یى دانى ئایینه که ی خو ی، له ئازه ربایجان ه وه رویشتوو ته به لخ و چوو ته ده ربارى گوشتاسبو له و ی دا شاو شازاده کان ئایینه که یان وه رگرتوو وه بر وایان ی هینا وه. له ده ربادا دووبرا، په کیکیان کچه که ی داوه ته زه رده شت و ئه ویتر کچى زه رده شتى خواستوو، وه پیوندی ئه وه له گه ل ده ربارو چینی ده ره به گدا بته و ترو به هیتر بووه ته وه، وه تا کوتایى ته منى له ده ربادا ژیاوه.

مانى که له بنه ماله ییکى گه وره ی ئیرانى سهرى هه لداوه، دایکى شازاده ییکى ئه شکانى بووه و به یى و ته ی هه ندی ره چه له کى باوکى ئه گه ریته وه سهر بنه ماله ی ئه شکانیا ن، وه وه کوو ئه لئین فاته کى باوکى له کاتى بوونى مانى دا له سهر ته خت بووه، ئه وه هه میشه له گه ل شاپوورا رایبوار دووه، ته نانه ت له کاتى تاج له سه رنانى شاپوورا پیا یا هه لو توو وه ستایشى کردوو، وه په رتوو وکى به ناوبانگى «شاپوورگان» یشى به ناوى هم پادشایه وه دانا وه. مانى له م په رتوو که دابه شانازى یه وه ئه لى: چوو مه باره گای شاپوورو شاودمى رویشتمى دا، وه من چه ندین سال له رکیقى ئه ودا بووم، وه له گه لیا شاره کانى پارت و تادیب گه زاوم. ٦. ته نانه ت بناغه دانه رى ئایینی مه زده کى، زه رده شت یابندس ٧ بووه که دوو سه ده بهر له مه زده ک ژیاوه، وه به به کى له پیا وه گه وره کانى مادار یا که له نزیکى

«کوت‌العمار» دایه دیته نه ژمار، پاشان مه زده ک دهستی بردووه ته ثابینه که می نه وو شورشیکی هه لگرساندووه، وه ویستوو یه تی به را به ری له ناو خه لکا بییته دی. به پیی وتی بیروونی، مه زده که له بنه ماله می مووبه دان دهر که وتوو، وه له گه ل نه وه ش دا که دژی دهر به گایه تی بووه، به لام کاتی له ئاسمان و دهم و دزگای ئاسمانه وه نه دووی، له گه ل چینه کانی دهر باری ساسانی دا پیکی نه گری، وه دهم و ده سگای خوابی له گه ل دهم و ده سگای ساسانیان به یه که دانه می، وه به یوه ندی نه ویش له گه ل قوبادا ئاشکرایه.

لیره دا سرشت و چاره نووسی هه موو شتی کمان بو ئاشکرا نه بیته وه، به لام به راستی دین و ئابین چیه؟ ئایا ئابین بریتی به له کومه له می له فه رمانه کان و بر واکان، نه وه فه رمانانه می که به پیی بر واکانی دهر وونی یه وه هه لقاوه؟ وه یا به پیی هه سته کانی مرووه هاتوو ته دی، نه گه ر نه لیبین به ره ه می کومه ل و چینه کانی کومه له، لانی که م ناچارین ددانی پیدا بنین که ئابین، ویسته کانی کومه ل به جی دینی و ری ژبانی کومه ل دانه می و دهر دی ژبانی چاره سه ر نه کا. له کومه ل دا هه ر چینی، زمانیک و هه سته ک و بیریک و ره وانیک و بر واییک و ئاره زوو ییک و جیهان بیییکی تابه تی هه یه وه هه ر کام له م چینه ش دهر دو نیاز و ویستیکی تابه تیان هه یه. که و ابو دین و ئابین بریتی به له کومه له می بر واو فه رمان که له یه که چین دا دیته دی. ده ئیتر چون نه توانی له م هه موو بر وایه که چینه کانی تر هه یانه دووری بگری.

سه رنجی هونه ریکی بورژوا بدن. له بهر چی نه نالی؟ دهر دو پیوستی به کان و ئاره زوو کانی چیه؟ جیهان و ژبانی له لا چون وه چون نه بیینی؟ نه نانه ت زمانی بو چینی به ش خوراو، نه و چینه می که له هه موو شتی بیوه ری بووه بی ده نگه. دوو که س له دوو چین که هه ر کام به زمانی نه ته وایه تی خویان نه دون له زمانی یه که تی ناگه ن، وه وشه می بو هه ر دوو چینه که واتاییکی نه. نه گه ر واتاییکیسی بیی، بی شک یه که گیان و یه که تام و یه که بابی نه. بو وه ر زیری که له زستانه سارده کانا له ده شت و چو لگه دا گیانی که ندووه، وه له دووی له تی نانه، ته وای سال خوی و خیزان و مناله بی گونا هه کانی کار نه که ن و ده ست و په نجه نه که نه ناو خاک و خولا. که چی بو سه رمایه داریک له کاتی نان خوار دنیا نه بی موسیقی لی بدن و سه مای بو بکه ن و

هموو کاره کهر و نوکهره کانی کاری بکهن که ئهو ئیشتیای بگریتهوه تا چند له ته
گوشتی ته بیهووی بو بخوری و له گهروویا گیر نه کا. بوئهم دوانه، نان هر گیز
واتایک و تامیکی نه.

بی گومان ئهو نانیه که ههزاری ئه یخوا له گهل ئه وهی ئاغه زاده و دهر به گ
زاده یی ئه یخوا توفیری ههیه. دوو چین له ناو کومهل دا هیچکاتی زمانیان یه ک
ناگریتهوه به یه ک زمان نا دون، وه نه تنیا واتای وشه یی بو به شخوراوی که له
هموو شتیگ بیوهری بووه له گهل واتای وشه یی دهوله مهنیک دا هاو چه شن نیه،
به لکوو ئه ندازه کانی هه ندازه یی و ئه نبووژهنیش له چاوی ئهم دوو چینه دا یه ک
ناگر نه وه، وه تاقی کرد نه وه ی رهوان ناسی ئهمه ی پیشان داوه.^۸

لیره دا نامان په رزی که ئایینه ئاریایی یه کان و چینی یه کان له چاوی
چینایه تی یه وه پیک بگرین، وه به هو ی رهوان ناسی یه وه لیکی بده بنه وه و
پیشانی ده یین که چون بده یینی فه لسه فی «بوودا- لا ئوتزو» کاری کرد وه ته سه ر ئه و
ئایینه.

ئه وه ی که له م ئایینه ده ستگیر مان ئه بی ئه وه یه که ئهم ئایینه هه مووی به
هو ی دهر به گان و خا وه ند سامانانه وه دامه زرا وه، وه دامه زریته رانی ئهم ئایینه،
هه ستیان بده ردی کومهل به تابه ت چینی هه ژار نه کرد وه، ئه وان هه موو جوانی و
به رزیکیان له چینی دهر به گ دا هه ست کرد وه، وه هه موو شتیکیان بو ئه و چینه
ویستوه. ئه و ریگه یانه گرتوه که ئه وان گرتوو یانه، ئیتر هه ژارو مافی چینی
هه ژاریان له به رچا و نه گرتوه و گو ی یان به م چینه ره نجهره نه دا وه ده ستیان لیان
به ردا وه هه موو مافیکی ئه وانیان به هیچ و پووچ داناه. ئه وه ش که دهر دی
برسیه تی، تینوویه تی، نه خوشی، بی مالی، بی کهوشی، بی دهرمانی، دوا که و تووی،
دیلی و ستم و صه دان دهر دو ره نجی تر ئاگری به ردا وه ته ئیسک و پرووسکی، له
گهل ئه وه ش دا ئه زانی که هه زاران خه زو به زو به هره ی بژوئی و ئه نبووژهنی هر
له م ژاینه دا، وه له رووی ئهم زهویه و له ژیر ئهم ئاسمانه دا هه یه با وه کوو ئه و له
هه مووشتی بیوهری یه، به لام به م گشت دهر دیشه وه که هه یه تی هر گیز جیهان و
ئه وه ی له جیهان دایه به هیچ و پووچ دانانی و ته ویلیشی گرژ ناکاته و.

به لی هه زاری له سه ر ماو سو له ی زستان دا که له مالیکی روخا و ئه زی له گهل

ٺهوهڊا ٺهينِي ڪه منالھ ڪاڻي لھسھرمادا ٺهلهرزڻو لِيويان باري گرتووهو فرميسڪ ٺهڙڙين و ڙيان به چھرمھسھري ٺهبنھسھر، بھم ھمموو سھختي يھوه وه ڪووو بوودا مال و منالھ ڪاڻي بھجي ٺايلِي. بوودا مال و منالھ ڪھي بو ڪوڙانھوهي ٺاگر بھجي ھيشت، بھلام ٺهو ھهڙارھ ھمموو تي ڪوشين و ھول ڊانئڪي بو ٺاگر ڪرڊنھوهيه، ٺاگر ٺه ڪاتھوه بو ٺهوهي منالھ ڪاڻي گھرم ڪاتھوهو لھسھرماو سوٺھي زستان بيانپڙي.^۹

بھلي ٺھم پيڻھمبھرانھ لھپاش سھرھھڏانيان ري ڪوشڪي پادشايي پان گرتووهتھ بھرو خويان بھ پادشاکان نزیک ڪرڊووه تا لھڙير دھسھلاتي ٺهوانا ٺاينھ ڪھي خويان لھناو گھل و ڪومھلا پھرھ پي بھن. ٺھم پيڻھمبھرانھ ھلئس و ڪھوتيان تھنيا لھ گھل شازادھ ڪان و دھربھگان ڊا بووه، ٺيتر بھ دھرڊي ھهڙان و بي نھوايان ھهستيان نھ ڪرڊووهو گويان پييان نھداوھ.

زھڙدھستي مادي لھ ٺازھربايجانھوه سھر ھهٺھڊاو ٺهيتھ پيڻھمبھر، بھلام خيرا ريگھي بھ بلخ ٺه گريٺه بھرو ٺهرواٺه دھرباري گوشتاسب و داوا لھ ٺهو ٺهڪا ڪه ٺاينِي «بادنيان» وھرگري، ٺهويش برؤا بھ ٺاينھ ڪھي ڏيني، وه تاڪو تايي تھمھني لھباخي پادشايي ڊا ڙيان ٺهباتھ سھرو لھ بھزمي دھرباريان و رھزمي لھشڪرياني گوشتاسب ڊا لھ گھل تورانيانا ڪه ڊوڙمني گوشتاسب بوون ٺه ڪهويٺه بھربھرھ ڪاڻي و سھر ٺه نجام لھو بھربھرھ ڪاڻي يھڊا گياني خوي لھدھست ٺهڊا.^{۱۰}

ڪونفوسيوس بھشان و باھوي پادشاياني باستاني چينا ھهٺھڊلي، وه لھشارھ ڪان و سھر زھوي يھ ڪانا ٺه ڪهويٺه گھران تاخوي ٺه گھيٺيٺه پادشاو بھيارمھتي ٺهو دھولھتي ڏيٺيٺه چنگ وپاشان فھرمانھ ڪاڻي ٺاينھ ڪھي خوي لھناو ڪومھل ڊا پھرھ پي ٺهڊا، ٺهوسا سھر لھ دھرباري ولاتي لوو دھر ٺهڪاو لھ پيڻھمبھري يھوه ٺه گاتھ پادشايي.

پيڻھمبھران و داھيٺھراني ٺاينھ ڪاڻي «جينيزم» و «بوودايي» ھمموويان بريتين لھ شازادھ ڪاڻي ھند ڪه لھ بھرامبھري ٺاينِي «ھندوٺيسم» ڊا ڪه خھلڪي ھندوستان پھيرھوي ٺهو ٺاينھ بوون راپھڙين.

بھلام زنجيرھي پيڻھمبھراني پاڪ داستاني تريان ھهيه. ٺھم پيڻھمبھرانھ لھ ڪھساني بھڊي ھاتوون ڪه لھ ھممووشٺ بيوھري بوو بوون و لھڙيان ڊا لھھمموو

چینه‌کانی تر که وتیوونه دواوه، وه زوربه‌یان خهریکی شوانی و هندیکیشیان خهریکی پیشه سازی و هونهری بوون. وه ئەم پیغه‌مبه‌رانه له ناو کومه‌له‌کانی ده‌شته‌کی و هه‌ژارو رهنجبه‌رو به‌ش خوراودا سه‌ریان هه‌لدا. ۱۱

کاتی ئەم پیغه‌مبه‌رانه له‌ناو چین و کومه‌لی هه‌ژاردا سه‌ریان هه‌لته‌دا و تاینه‌که‌ی خویان بو کومه‌ل شی ئەکرده‌وه، دیله‌کان و هه‌ژاران له‌ده‌وریا نا کومه‌بوونه‌وه، ئەوسا ئەوانیش له‌گه‌ل میران و پادشایان و ده‌ره‌به‌گان و دیل‌فروشان و سوودخوران و خاوه‌نانی زیوو زیردا ئەکه‌وته به‌ربه‌رکانی و په‌ریان ئەدایه تاینه‌که‌یان. ۱۲

ئیه‌راهیم له‌په‌ر ته‌وری ئەگرته‌ ده‌ست و ئەرواته بتخان و بته‌کان ئەشکین و ته‌وره‌که ئەخاته ملی یه‌کی له‌ بته‌گه‌وره‌کان و به‌م‌چه‌شنه پیغه‌مبه‌رایه‌تی خوی ده‌ست پی ئەکا و پاشان تووشی ئەبی به‌تووشی نمرود و ئەشکه‌نجه و ئاگرو ئاواره‌یی و ده‌ربه‌ده‌ری یه‌وه. ۱۳

مووسا ناگا به‌ چۆخه‌ییکی دراوو گوچانیکه‌وه له‌گه‌ل براکه‌یا له‌ده‌شت و ساراوه که‌بیشکه‌و لانکی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی سامی به‌ ئەکه‌ویته‌ری تا ئەگاته پایته‌خت و یه‌کراست ئەرواته کوشکی فرعون و له‌گه‌ل ئەوو قاروونا گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌داری ئەو ده‌وره ئەکه‌ویته به‌ربه‌رکانی، وه جوله‌که‌کان له‌دیلی زرگار ئەکه‌وه سه‌رته‌نجام له‌پاش به‌ربه‌رکانیکی زورو زه‌به‌ند، کومه‌لیکی ئازاد له‌سه‌رزه‌وینیکی سه‌ربه‌خودا به‌دی دینی.

عیسا، لاویکی بی‌که‌سو و کارو ماسیگریکی ون‌ناو، له‌که‌ناری ده‌ریای سووردا کوت‌وپه‌ر سه‌ری هه‌لته‌دا، وه له‌ به‌رامبه‌ری «سزار» دا رائه‌وستی و سه‌رته‌نجام قه‌زالی خوین‌مژو خوین‌خوری روم، له‌زیر لیدانی گیانی پاکی ئەوا ئەروخی و پاشان داستانی ئەو داستانی ئەشکه‌نجه و به‌ربه‌رکانی و کوشت و کوشتاره. داوود له‌گه‌ل جالووت و طالووت دا ئەکه‌ویته به‌ربه‌رکانی و یه‌حیا له‌گه‌ل هیروودیس دا.

وه موحه‌مه‌د، لاویکی هه‌تیو که له‌ چیاکان و ده‌شته‌پان و به‌ربه‌رکانی عه‌ره‌بستان دا، ران و په‌زی خه‌لکی ئەله‌وه‌زان، له‌په‌را له‌ ته‌ریکی کونج و ئەشکه‌وتی «حرا» دا دینه‌ ده‌روه‌وه و له‌گه‌ل بازرگانانی قوره‌یش و دیل‌فروشانێ مه‌که‌و باخدارانی شاری طائف و خه‌سه‌روه‌ی ئی‌ران و سزارای روم ئەکه‌ویته به‌ربه‌رکانی و خیرا

هممو هه ژاران و دهر بدهران و دیلان و ئهوانه‌ی وا له ژیان و هممو شتیکی ژیان
پیوه‌ری بوو بوون له دوریا کوئه‌بنه‌وه و پاشان داستانی ئه‌و داستانی ئه‌شکه‌نجه‌و
دوو رکه‌وتنه‌وه و دهر بده‌ری و شه‌زو کیشه‌یه.

بو کومهل ناسی، ناسینی ئایینی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که له‌شاره‌ گه‌وره‌ کانا، له
باره‌ گای خان‌ی دائه‌به‌زن و به‌رز ئه‌بنه‌ سه‌را په‌رده‌و کو‌شکی خاقانی، پیویستی به
لیکولینه‌وه‌ی هیچ زانستی نیه. ریگه‌و شوین و جیهان و جیهان بینی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه
به‌ته‌واوی روون و ئاشکرایه. وه هه‌روه‌ها ئایینی پیاوانی ون ناو و ده‌ست کورتیش
که له‌پرز واز له رانه‌که‌ی خو‌یان دین و گو‌چانه‌که‌یان دائه‌خه‌نه‌ زه‌وی و له‌ناخی
ده‌شته‌ گه‌رم و چوله‌کانی «بین‌النهرین» و «فه‌له‌ستین» و «شام» و «میسر» دا
سه‌ر دهر ئه‌هین و شوانی خو‌یان له‌ده‌ست ئه‌ده‌ن، بوئه‌وه‌یه که له‌گه‌ل گورگانی
عیل و هو‌زه‌که‌ی خو‌یانا بکه‌ونه شه‌زو به‌ربه‌رانه‌ی و له ناویان به‌رن.

ئیس‌تا کاتی ئه‌وه‌یه که سه‌رنجیکی سیمای موحه‌مه‌د بده‌ین، وه له نویوه ئه‌و
بناسین، ئه‌و موحه‌مه‌ده‌ی که پیغه‌مبه‌ری هه‌ره‌دوایی زنجیره‌ی پیغه‌مبه‌ره
شوانه‌ کانه‌و له ولکه‌ی عه‌ره‌به‌ستان دا سه‌ری هه‌لدا‌وه. بو‌ناسینی ئه‌و ئه‌بی له
ره‌وان ناسی و کومهل ناسی و به‌لگه‌کانی می‌زووی که‌لک و سوود وه‌ر گرین.

جا ئه‌بی ئه‌و له‌ریزی که‌سایه‌تی‌یه گه‌وره‌کانی می‌زوو: قه‌یسه‌ره‌کان و زاناکان و
پیغه‌مبه‌ره‌کان دا ببینین، وه ئه‌بی ئه‌و له‌کو‌زی پیغه‌مبه‌ره‌ گه‌وره‌کانی خو‌زه‌ه‌لات
دانین و سه‌رنجی بده‌ین. لی‌ره‌دا بو‌مان دهر ئه‌که‌وی که پیغه‌مبه‌ریکی وه‌کوو ئه‌و له
جیهان‌دا هه‌ر گیز سه‌ری هه‌لنه‌دا‌وه و جیهان ئیتر پیاویکی وه‌ها به‌خویه‌وه نابینی.
بو ناسینی راسته‌قینه‌ی هه‌ر ئایینی، ناسینی خوا و پیغه‌مبه‌رو په‌راوی ئه‌و ئایینه
پیویسته، وه ئه‌مه‌ باشترین ره‌وشتی ناسینی هه‌ر ئایینی‌که وه ئه‌م ری‌وره‌ه‌شته،
ساده‌ترین و به‌که‌لکترین، وه‌هه‌روه‌ها زانسته‌ترین و دلنیا‌ترین ره‌وشتی ناسینی
دی‌ژه و ئایینی‌که.

بو‌وینته‌: یه‌ه‌وه‌و خوی گه‌لی جووله‌که‌یه، سیمای روومه‌تیکی سامدارو به‌رزو
بی‌وینته‌ی هه‌یه. ئه‌و گه‌وره‌تر له‌وه‌یه که مرو‌ له‌گه‌لیا بکه‌ه‌ویته‌ رازو‌نیازی
ئه‌ویندارانه‌و ئه‌وی خو‌ش بو‌ی. پتر له‌خو‌شه‌ویستی و به‌زه‌یی ترس ئه‌خاته‌ دل‌ی
به‌نده‌کانیه‌وه. ئه‌و خواییکی گه‌وره‌و بی‌هاوتایه‌و جگه‌ له‌دادو دادپه‌روه‌ری کاری

تری نیه.

جووله که کان که چندین ساله زنجیری دیلی هاله ملیان، ئیستا ئه بی راپه رن و ههستن و له بهرامبهری رژیمی فرعوناً راوهستن و شورشی بهدی بینن، وه لهواته که ی خویان دا به گهل تیگوشن و کومه لیککی ئازادو سه ره خو بهدی بینن و له سه رپی خویانه وه راوهستن و ری دریزو ناهه مواری دیلی و سه ره بهستی بیرن، ئه بی هه روا بکه ن تا به ئامانجیان بگهن.

تهوراتیش هه روا به، به به ره تیگی فهلسه فی و بروایی و ری و ره وشتیکی سازگار له گهل خو و خده ی گه لی جووله که دا دانراوه، له تهورات دا له باره ی رازی بهدی هینان و بهرنامه ی خوایی و په یوه ندی ئه و له گهل میژووی گه لی جووله که دا و بهر پر سیاره کانی ئه و بو پاسداری به کتابه په رستی و پاشان فهرمانه کانی خوایی و سنوورو که و شه ن و ری و ره وشتی مافی نه ته وایه تی و کومه لایه تی په وه باس کراوه. مووسا، ئه و مووسایه ی که نوینگی رق و قینی خوایی و وینه ی مرو قایه تی. په هووه له زهوی دایه، له شه ری تایه تی دوو که سا، به کیکیان قبتی «میسری» په و ئه ویتریان سبتی «ئیسرا ئیلی» په، به جو ری رقی هه ئه سه تی که خیرا خو ی ئه گه بیینه سبتی په که و قبتی په که به مشتی ئه کوژی و له شار بو ی دهر ئه چی. پاشان له گه رانه وه که ی دا له کیوی «طور» هه ست ئه کا که سامری هه وای بهر به ره کانی و دژایه تی ساز کردووه، خیرا ئاره زووی کوشتی ئه کا، به لام خوا ئه و له م کاره لاکدا و ئه پاریزی. له چیروکی خضر دا له گهل ئه وه ی مووسا به لین ئه دا که په یزه وی له وه وه بکا و هه رچی به چاو ئه بینی دهنگ نه کا، به لام خو ی بو رانا گیر ی و ئه ی داته زهویا تا سه ری بیر ی. مووسا سه رشتی وایه، پیاویکه به هینر، قه لس و تووره و بی به زه یی، پیاویکه نه به زو وریا و وشیار که ته نیا ئامانجی ئه وه یه گه له که ی ری و ره وشتی خوایی بگر نه بهر. پیغه مبه ری ئایینیکی و، که ئایینیکی سازنده و رامیاری و کومه ل پهروه ره، پیاویکی وایه ته وی.

تئوس خوای عیسایه، روومه تیکی پر له به زه یی هه یه. هه تا سه ز که ی به خشنده و دلا وایه، خومانی و ئاشنایه، وه ئه وه نده له گهل مرو قا نزیک و خزمه، له ئاسمانه وه دانه به زینه لای، وه تمختی بهرزو گه و ره ی خو ی له ئاسمانا به چی دیلی و دینه زهوی، وه له ته نیشتی مرو، له نیوانی مرو و له گهل مرو قا تیکه لا و ئه بی،

بهمیشه قنیاٲ ناکا، ئه بیٲه بابی مروو له روومه تی مرویٲکا سه ری هه ئه داو خووی
دهر ئه خاو خوٲا ئه بی.

عیساٲ نوٲنگه ی تٲووسه، روومه تیکی هه یه به پاکی فریٲشته، زه رده خه نه ی
به نازکی دهم به یانه، پیغه مبه ریکی گهل ویست و کومهل په روو رو خوشه ویسته.
په یامی ئه و ئارام که ره وه ی دلانی شه که ته و ماندوو، ئه و نه سه قچی په کانی
رومی و سه ربازانی درنده ی سزار بانگ ئه کاو ئه لی: شمشیره کانتان که
به خوٲنه وه یه له لیواری دهر یای خوشه ویستی دا بیشورن و جل و بهرگی خراپه تان
بگورن و به دلیکی پرله به زه یی په وه به یه کتر بنورن و یه کتر تان خوش بوی.

کاتی که درنده بی و لاساری هه مووی شیٲو شه یدا کردوو هه ر شمشیری
توله ی خوٲنی کوژراویکی هابه ئه ستوو هه بابی خوٲنی هه ر خوٲنی، خوٲنی که و
هه ر که سی ئه بی توله ی خوٲی بسیٲته وه ئه مدهوره که دهو ریکی به تاله و به پی ی
ری و رهوشتی کون ئه بی دوویات بیته وه، جگه له لی بوردن چ شستی تر ئه توانی
شمشیره تینوو هه کان ئارام بکاته وه؟ جگه له خوش ویستن چ شمشیری ئه توانی
توله ی خه لک له ناویاو له گهزان بکه وی؟^{۱۴}

ئنجیلیش وائه لی: ئه گه ر زلله یکیان دا له گوناییکت، هیچ مه لی و ئه و گوناکه ی
ترت بووه به ره وه بوی تازله لی تریش بخوی. وه به م چه شنه شه رو شور کوتایی
پی دی و دوژمنی له ناو ئه چی و دوستی جی دوژمنی ئه گریته وه.

له لیکو لینه وه ی سرشته و چاره نووسی ئایینه گه وره کان دا، من گه یشتوو مه ته
بنه ره تیکی گه وره و گرنگی کومهل ناسی و میژوو بی و ئایینی، وه ئه و بنه ره ته ئه وه یه
که هه ر کومهل به هو ی ئایینه وه ریگ و پیگ ئه کری و سامان ئه در ی.

کومهل وه کوو شتی وایه که به هو ی ئال و گوریکه وه له دوخ و مه ره بیکی
ریگ و پیکی (B) داره ننگه به لای (a) «به ره و پاریزگاری» وه یا به ره ولای (C)
«به ره و تووانه وه و فساد» لاریٲته وه .

هه میشه له م کات و خوله دا پیغه مبه ری سهر هه ئه داو ئایینی به دی دینی، لی ره دا
ریگه ی ئایین و په ی ره وه ی خه لک له و ئایینه وه به ته واوی ئاشکرایه . ری ی ئه و ئایینه
بی گومان ریگاییکه که کومهل ئه خاته سهر ری، وه ئه و ریگه ش ریگاییکه که
به پیچه وانه ی ری پیشو که خه لکی لی گوراوه هاتوو ته دی .

له پلوانو رهويه تى ههوه لا بو بانگيشتنى ئايين ، واته هيزى كه ئايين بو ريك خستن و راست كرده وهى كومهل ل C — A .يه .« وه كوو ئايينى مووسا، كونفوسوس ، زردهشتو ئايينه كانى يوونانى و رومى » وه له پلوانى دووهدا ل C A — يه « وه كوو لا توژوو تاوئيزم و بوودايسم و ئايينه كانى و داى و مهسيحى و هندی رى و رچهى تر » .

له هه و كاتدا كومهل به تونى و تيزى « وه كوو A » لار ئه بيته وه ، پيغه مبه رى پيدا ئه بى و به هيزى ئايينه كهى ، هيزى به پيچه وانى لار بوونه وهى (A — C) ديته دى . بلا بوونه وه پهرسه ندى ئه م ئايينه و پيوستى كومهل به و ئايينه ئه بيته هوى ئه وه كه ئه م هيزه پترو به هيز ترو كار يگه ر ت ر بى و له ئا كامدا له پاش چهند سه ده كومهل له ور يگه وه كه لار بوونه وه به رامبه ر ئه بى و له پلوانى (B) دا رائه وه ستى . به لام له پير هوانى هيچ ئايينكه وه شتيك به ئيمه نه گه يشتو وه كه ئه وان به رى و ره وشته كهى خو يان كو تا يى يان هينا بى . له ئا كامدا ئه م ئايينه ههروه ها له رى هه ميشه يى خو يانه وه ته و ژم يان بو كومهل هينا وه و ئه وان يان به ره و جيهان په رستى (C) بردو وه ، وه له م دوخدا له بهر ئه وهى كومهل به پلوانى به رامبه رى (B) گه يشتو وه له وه و پاش ئايين گيا نيكى سرگوم و ناديار پيدا ئه كا ، بى ئه وهى سرشتى بگورى و رى لار بيته وه .

كومهل كه به ره و (C) لار بوونه وه ، بى گومان ئه گلى و له نا و ئه چى و كو ت و پر ئايينكى تر كه چه رخ و زه مان پيوستى بى به پيدا ئه بى و له به رامبه رى ئايينه پيشو وه كهى تر دا رائه وه ستى تا كومهل له گلان و لار بوونه وه رزگار كا و بيان گه ري نيته وه سه ر رى و رچهى راست ، وه ئه م ره چا و كرده هه ميشه له ميژووى مرو قه كان و فره هه نكه كان و شار ستان يه ته كان و ئايينه كان دا ئه بينن .

تاوئيزم له كومهل چين دا پيدا ئه بى ، هه كومهل هى كه له نا و توولانه وه و به زم و كه يف و ئاهه نگو و سته م و ئاس ته م و قه رنووسى و رژدى و خو په رستى و رى و ره وشتى ده ره به گايه تى و بى وه ندو زنجيرى چينا يه تى دا نو قم بو بو بو ، وه به جو رى خه لك له ژيان و ته قه لا و كو شش بو ريك و پيكى ژيان و به ره بر دن له پيت و پينرى ئه م جيهانه و شار نشينى ئه بي زى نى كه له ئا كامدا كومهل به ره و پا ك كرده وهى ده روون و خو پار يزى و لادان له خو شى به كانى جيهان هان ئه دا و ئه وان به ره و (تاو)

رائه کیشی. کونفو سیوس ٹامانجی ٹایینه کهی خوی به پیچه وانهی لائوتزو که خه لکی بوزیندوو کردنهوی (تائو) ۱۵ و «لی» ۱۶ هان هدا، داناه، وخه لکی بوژیانیکی ریگ ویپک و باش هان داوهو تی کو شاره که کومل لهبیری لائوتزو که خه لکی له شارو شارنشین به رهو سروشت راوئنا، لادا و بیانگه ریئیتوه سه رری و رچهی خویان.

چیژوزهوقی تهنک و که لکه لهی نازکی هندی، ولاتی پرییت و پیزی هندوستان، وه ری و رهوشتی کومه لایه تی و چونیه تی ژیانی راجه کان و تمبه لی و ته وه زی ئهم هوزه تاریایی به سه رنه نجام چینه کانی ده ولهمه ندو ناونجی ئهم ولاته یه به رهو جوان په رهستی و خوویستی له ژیانی ئه نبووژهنی و رابواردن و توولانه وه (C) لار کردبووه.

پاشان ئایینی ودایی، صوفیه تی و ده رویشی له بو دل هه لکه ندن له جیهان و خویشی به کانی جیهان و ئه شکه نجه کانی به دهنی (A) پیشان دایه کومل، به جووری که ولاتی راجه کان و ئه فسانه کانی رابواردنیانی کرده ولاتی خواناسی و ده رویشی، وه بووداش له گه ل ئهم ری ورچه دا که وته به ره به کانی، به لام سه رنه کهوت وه گه لیک و شیارو کارا که هزاران سال له مه و پیش فهره نگیکی ده ولهمه ندو ژیاریکی پیشکه و توویان هه بووه و بیری قوولیان سه یرترین و گوره ترین که لکه له و بیرو ههستی به دی هیناوه، نه ته نیا له ژماره و پیشه سازی و هونه ردا دهستیکی به رزیان هه بووه، به لکو و به دی هینه ری ژیار له جیهان دا ئه مانه بوون، پاشان سه ریان کرده ده ریای ئه ندیشه و بیری خویان، وه له جوانترین بیری خواناسی و ده رویشی (A) دا نو قم بوون، وه له جیهان و کاری جیهان دا، وه ها دوور کهوتبونه وه که چهن دین سه ده بوونه بوو که شووشی تور کانی غه زنه وی و مه غوول و ئه فغانی و ئیران و که له گایی ئینگلیس و شتیکیانیش هه ست نه کرد.

قه رالی روم له درژهی هزار سال نوینگی هیژی سپایی و رامیاری خورقاوا بوو، وه هه میشه ده سه لاتی به سه ر خوره لاته وه هه بوو. چهن دین سه ده ش به سه ر مدیته رانه و ئاسیای بوچک و بین النهرین و ئه رمه نستان و باکووری ئه فریقادا فهرمانزه وایی ئه کرد.

روم، و جاخ و کوانووی گهرمی هیژوتی کوشین و شهرو کیشو قهرو

شارستانیەتی ئەنبوژەنی و سەرچاوەی بەکۆلی ژیان و دەسه‌لات و ژن و زیر بوو. خەلکی رۆم ری راستیان لی ون بووبوو، وه هه‌موویان خەریکی رابواردن و پیاو کۆزی و پاره‌کۆکردنوه بوون. مەسیح له به‌رامبەری ئەم هه‌موو زۆرو سته‌م و چه‌وت چه‌ویله‌دا راپه‌ری و خەلکی رۆمی بو پەرستی خ‌وای تاقانه بانگ کردو تی کۆشی که ئەوان له‌ری چه‌وت و چه ویل لاداو بیانخاته سەر ری راست، وه هه‌روه‌ها دیمان که چه‌پیزۆییکی گه‌ره‌ی به‌ده‌ست هیناو رۆمی کرده بنکه‌ی خۆشه‌وستی و خ‌واپه‌رستی، ئەو رۆمە‌ی که نرۆنه‌کانی، خە‌لکیان ئە کۆزی و خ‌وینیان ئەمزی، که‌سی تری به‌خ‌ویه‌وه نه‌ئەدی، وه له‌زیر ئاسمانیا جگه‌له ناله‌و هاواری دیله‌کان که شی‌ره‌ درنده‌کانیان ئەخسته گیانیا شتی تر نه‌گه‌شته گوی، پاشان بووه بی‌شکه‌و لانکی په‌روه‌ده کردنی گیانیا پاک و خ‌اوی‌ن وه کوو: سن پل و سن ژناو سن ئارس و سن ئوگۆستن، وه له‌جی‌ی ر‌اویژگه‌ی ترسناکی رۆم له‌جیاتا ئەو هه‌موو کوشکانه‌ی که بو قه‌یسه‌ران ساز ئەدرا و ئەو هه‌موو زیندانه گه‌ورانه که بو دیلان دروست ئەکرا، کلیسا پیروژه‌ کانیان دانا که جو‌اترین

سروودی ئاسمانی تیدا ئەخ‌وینرایه‌وه ده‌ردی ده‌رده‌دارانی پی سازژ ئەکرا
 ئایینی مەسیحی به‌ج‌وری مەسیحی به‌کانی نوقمی خ‌وپاریزی و گۆشه‌گیری کردبوو که علا‌الدین کوزی که یق‌وبادی سه‌لجووقی، وه صلاح‌الدینی ئەبووبی، ئەو رۆله کورده نه به‌زه که له کورده‌کانی شام بوو، ئەوانی تیشکاند، وه له‌گه‌ل ئەوه‌ی ولاتی ئیسلامی له‌و ده‌مه‌دا ناوه‌ندی تیک‌روخ‌ابووو هی‌زه‌کانی پچ‌رپچ‌ر بووبوووه هه‌ر گۆشه‌ییکی که‌وتبووه ده‌ستی خان و خاقانیک، مەسیحی به‌کانی خ‌وره‌لاتی به‌جاری تی‌شکاند، وه رایه‌خ‌وبساتی لایه‌نگرانی مەسیحی له ئەم به‌ری مدیته‌رانه‌وه فره‌دایه ئەوبه‌رو ئەوانی تا دلی ئوروپا ر‌اوناو قه‌یسه‌ری یانی پی کرده کونه‌مشک، وه قوسته‌نته‌نیه که بنکه‌ی جیهانی مەسیحی به‌کان بوو به‌جاری له‌ناوچوو، وه به‌ناوی ئەسته‌موول بووه بنکه‌ی جیهانی. سه‌رئه‌نجام کومه‌لی به هیزی رۆم تا هه‌زار سال سه‌ری به‌رزه‌ نه‌کرده‌وه هه‌تا بزووتنه‌و راپه‌رینی‌ک به‌ناوی رینسانس رووی داو ئەوانی وریا کرده‌وه، وه ریبه‌رانی ئەو بزووتنه‌وه هینریکیان به‌په‌چه‌وانه‌ی ری مەسیح به‌دی هیناو خە‌لکیان بو جیهانیکی تر که جیهانی تی کۆشین و خه‌بات و پیشه‌وت بوو پال پیوه‌نا، که‌چی ئیسته‌ئەبینین ئوروپا بووه‌ته ئوروپای

نرون و ژول سزارو گلاڊياتوره کان و..... وه ئوروپايي يه کان ديسانوهه تينوي مهسيحي ترن.

به لام ئيسلام موهممه دو قورئان شتي تره.

ليزه دا بي تهوهي ره گو دهماري ئايني يا دزي ئاينيمان بيزوي، تهبي بلين كه ئيسلام، تهنيا ئاينيكه تهوانئ بيته بهرنامهي ژيان و داهاتوي ههرگه ل و كومهل و نه تهوهي، وه بي گومان هيچ كومهلئ لار ناکاتهوه، به لکسو و تهگر ههرگه ل و كومهلئ بهري و رهوشي راسته قينه ئيسلام بيجوولپتهوه، نه وه کو لار بوونهوهي بويه، به لکسو له ههر دو جيهانا سر ته کهوي و ناگهوي.

جا با همووتان بزنان تههم چون بو دهر کهوتوهوه له کوپوه پهم بي بردووه؟ تههم له ري ئايني خواو قورئان و موهممه دو ياران و شارو مهدينه ي موهممه دهوه بو دهر کهوتوهوه. چونکه موهممه د تهنيا پنه مبهريكي جيهانه که کومه ليكي بهرزو بي وينه ي بهدي هيناوه و ري بهرايه تي کردووه، وه به هو ي ليکولپتهوه وه هل سه نگاندي ته م پينج روومه تهوه راسته قينه مان لي روون ته بيته وه. خوا، جانووسيكي ۱۷ راسته قينه يه، خواييكه که روومه تي «يه هووه» و «تسوس» ي هه يه، وه دوونيشانه ي هه لپژيراوي خه نيم به يه كي «دلزار» و «لاوا» ي هه يه. وه کوو يه هووه که «توله سين» و «زوردار» و «دلزار» و «رهنج بي گه يينه ر» ه و ها له سر «تهختي گه ريه ي وزه بروه نگی» و له سه راپه رده ي فريشته کان دا يه.

جي و مه لبه ندي تهو «ماوري» و «ماسوي» يه، وه هه موو له ژير باره گاي پاتشاي تهودان!، وه له بناغه ش دا وه کوو «تسوس» دلواو دلوان و به به زي و به خشنده ۱۸ يه که دپته رووي زه وي به وه، له گه ل مروقا خووته گري و ته بيته هوگري، وه تهو بوينه ي خو ي دهر دني و مزگيني بي ته دا که پاک و خاويني بکاته وهو بيگه يينه پله و پا يه يكي بهرز، وه به جو ري له گه ل مروقا ته بيته دوستو ئاشنا که له شاره گي گه ردي به تهو نزیکتر ته بيته وه. ۱۹

خوائه و خوا يه يه که کيوي ئاسن ته گه ر دهنگي بي سي له تر سا تي ته شكي و وردو خاش ته بي. ۲۰ له وه لام ي مرو يكي گونا هکارا که چند جار لي ته پارپته وه ته لي: «ته ي فريشته کاني من، من له به ندهم شهر مزار بووم، چونکه تهو جگه له من

کەسی تری نیه، ئەوا لەگوناھی ئەو بوردم» ۲۱.

قورئانیش کە بریتی بە لەئنجیل و تەورات، داگری فەلسەفەو زانیاری و چیرۆکو برّواو رەوشتی باشی کۆمەڵایەتی و ئابووری و رامیاری و رێو رەوشتی ئەنبووزەنی و بژوئەیی، وە لەفەلسەفەیی سەرشت بوون و زانیاری خۆایی یەو بەگرە هەتا دەستوورەکانی ساخیەتی و رێو رەوشتی کۆمەڵایەتی و خوردو خوراک و ژیانی ساویلکەو هەرۆهە لە پەرۆردە کردنی مئالەو هەتا رێک و پێک کردنی ژیانی ئەنبووزەنی و ئازادی و شارستانیەت و هاو بەشی کۆمەڵ لەهەموو کاروباریکی ژیانی باس کراوە. قورئانی پیرۆز خەلک بوپەرستی خۆای تاقانەو بی‌هاوتا بانگ ئەکاوە لەبارەیی جیهان و رۆژی پەسلان و پەرستی خاوە روئشایی دل و گەشانەوی گیان و هەرۆهە لەبارەیی فیربوون و بیرکردنەووەو سەرنج‌دان و هەست کردن تا ئامادە بوون و کۆکردنەووەیی هیزو سپاوە ئەسپانی شەری^{۲۲} و ئامادەبوون بو تۆلە سەندنەووە دواوە وە بەم چەشنە پیری کۆمەڵ پی ئەگەیی و رووناکێ ئەکاتەو.

موحەممەد کە گیراوەییەکە لە مووسا و عیسا، هەندی جار ئەو لە مەیدانی مەرگباری شەردا ئەبینین کە لە شمشیرەکەیی خۆین ئەتکی وەهالە بەردەمی سپاکەیا و ریبەری یان ئەکا، وە یارانی ئەو کە لە شەزەکان دا بەشداری ئەکەن و بو کوشتن یا کوژان پی ئارام، لە بەرامبەری بانگیشتی خۆین دا کەس ناتوانی ئەوان ئارام بکاتەو. پیغەمبەر هیرش ئەباتە سەر بت‌پەرستان و مشتێ خاک هەلئەگری و ئەییژنییەتە روومەتی دوژمانا و هاوار ئەکا: «شُدوا» واتە بیانبەستن، ئەوسا شمشیرەکان ئەکەونە سەما و پیغەمبەری سەرنجی ئاگری گەشی شەردا، ئەو ئاگری کە خوی گەشانوویەتەو بو ئەو هی ئایینی پیرۆزی ئیسلام بە هوێ تیشکی ئەو گرەو پەرەبستی.

بریی جاریش ئەو ئەبینین کە هەموو رۆژی لەسەر رینگاکەیا جوولەکەیی لەسەربانی ماله‌کەیه‌و، خۆلەکەوو ئەکاتە سەریا و ئەویش بە ئارامی، ئارامتر لە مەسیح، وە کوو بایەزید پی ئەو هی خوی گرژ کاتەو، بەزی بو ئەگریتەو. وە رۆژی تر کە لەبەرمالی جوولەکەو تێ ئەپەری چاوی بەئەو ناکەوی و لە خەلک ئەپرسی کە هاوژی کەمان ئیمرو دیار نیه و نازانم لەبەرچی نەهاتووەتە شوینمان؟ ئەوانیش پی ئەلین نەخۆشە و پیغەمبەری ئەچیتە دیتی.

له کاتی دهسه لاتداری دا، له کاتیکا که سپاکه‌ی مه که‌یان گرتووه و دوژمنیان گه‌مارو داوه، پیغه‌مبهری گه‌وره‌ی ئیسلام له‌پالی کابه‌وه رائه‌وه‌ستی و ده‌هه‌زار شمشیریش تینووی تو‌له سه‌ندنه‌وه له هوزی قوره‌یشه، ئه‌وه هوزی که یارانی پیغه‌مبهری ئه‌شکه‌نجه و ئازار داوه و ئه‌وانی له مه‌که ئاواره و ده‌بره‌در کردووه، سپاکه‌ی پیغه‌مبهر له مه‌که‌دا ماتلی فه‌رمانی پیغه‌مبهرن که تو‌له‌ی خوینی کوژراوانی ئیسلام له ئه‌بو‌وسوفیان و هنده و عکره‌می کوری و هه‌ندیکی‌تر بسینته‌وه، ئه‌وه هه‌ندی که جه‌رگی چه‌مه‌زی له تو‌له‌ی باوک و براکه‌یا خوارد بوو. ئینجا پیغه‌مبهر روو ئه‌کاته هوزی قوره‌یش و لیان ئه‌پرسی لاتان وایه چیتان گه‌لا ئه‌که‌م؟. قوره‌یش که سیمای مه‌سیح له روومه‌تی ئه‌ودائه‌هینن وه‌لامی ئه‌ده‌نه‌وه: تو براگه‌وره و برازاگه‌وره‌ی ئیمه‌ی. پیغه‌مبهر بی‌ئه‌وه‌ی له‌وه‌وه‌ی له‌وه‌وه‌ی چه‌مه‌سه‌ری‌یه که هینابوو‌یانه سه‌ریا شتی بدرکینی پیمان ئه‌لی: «ده‌برۆن ئه‌وا هه‌مووتان ئازادن»!

کی برۆا ئه‌کا که پیاوی له نیوه شه‌وی کپ و بی‌ده‌نگ دا له مال و له شار ده‌ربچی و له گورستانی «به‌قیح» دا سه‌رده‌ره‌پینی و سه‌ریکاته ناو نازکترین هه‌ستی خواناسی و کاتی خوی له گه‌ل ئاره‌زووه‌کانیا بیاته سه‌رو سه‌ر‌ب‌داته‌یه‌که‌یه‌کی گوره‌کان و له گه‌لیانا رازونیا بکا و ده‌ردی دلی خوی بو‌یان هه‌ل‌ریزی و له گه‌ل دانیشتوانی بی‌ده‌نگی گوره‌کانا له خه‌لگ و له ژیان گازنده‌وه گله بکا. ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه پیاوه‌یه که له بازاری مه‌دینه‌دا له به‌رامبه‌ری چاله‌قوو‌له‌کانا که به فه‌رمانی خوی هه‌لیان که‌ند بوو، به‌ئارامی دانیشتبوو و ده‌سته ده‌سته جووله‌که‌کانی «به‌نی قوره‌یظه» یان به‌کو‌ت و زنجیره‌وه ئه‌هیناو له به‌رده‌می ئه‌وا سه‌ریان ئه‌برێ و چالیانان ئه‌کردو ئه‌ویش به ئارامی سرنجیانی ئه‌دا و ته‌ماشایانی ئه‌کرد بی‌ئه‌وه‌ی لیوی ببزینی. ئه‌مانه نامه‌ردانه به کو‌مه‌ل گزی‌یان کرد بوو، موحه‌مه‌دیش ئه‌وانی گه‌یاندنه سزای خویان. به‌لی، موحه‌مه‌د له به‌رامبه‌ری ناخوایی‌دا به‌وه چه‌شته بوو.

جی‌ی سه‌رسو‌ورمانه که عه‌ره‌بیکی ره‌مه‌کی له ده‌شته‌وه دپته مزگه‌وت و له به‌رابه‌ری خه‌لکا به ئه‌وه ئه‌لی: ئه‌ی موحه‌مه‌د، ژنه‌که‌ی من له‌شیکی چرچ و ره‌شی هه‌یه‌وه ژنه‌که‌ی تو جوان و شوخ و شه‌نگه، بی‌ماوه‌یی ئه‌وله‌گه‌ل ژنه‌که‌ما بگوره‌وه!

ٲه‌ویش به ٲارامی و به‌رووی خوشه‌وه که مه‌سیح دینیتنه سه‌رسوورمانی پی‌ی
ٲه‌لی: «برآ، ٲه‌گهر ٲه‌متوانی وامه ٲه‌کرد به‌لام ناتوانم...» ٲ٣

ٲایا باوهر ٲه‌کری پی‌اوی له‌ماوه‌ی که‌متر له ده‌سالآ شه‌صت و پی‌نچ له‌شکر کیشی
کردووه؟ پی‌اوی که گوشه‌گیری ٲایینه‌که‌ی خوی به‌شهر ٲه‌زانی، ٲه‌نانه‌ت گوشه‌ی
ٲارامی می‌حرابی مز‌گه‌وته‌که‌ی ٲه‌کاته رزمگا، له‌دلی ٲم پی‌اوه‌دا گیانیکی به‌رزو
قوول به‌به‌رزوی و قوولایی بژونی بوودا، وه له‌می‌شکیا بی‌ری به‌نازکی ٲو‌پانیشاده‌کان،
وه له قسه‌یا ٲاوه‌زی‌به‌به‌توه‌ی و قایمی ٲاوه‌زی سو‌قرات، وه له‌چاوانیا سه‌رنجی
به‌چوانی و نازکی سه‌رنجی «لوپی» ٲ٤ هه‌ست ٲه‌کری.

به‌یارانی خوی ٲه‌فهرمی: «ٲه‌گهر پی‌م رانه‌سپی‌ررایه که ٲیکه‌لاوی خه‌لک بم و
له‌ناوی خه‌لکا زیان به‌رمه‌سهر، چاوانم ٲه‌بری‌ه ٲاسمان، وه ٲه‌وه‌نده رائه‌وه‌ستام و
سه‌رنجی ٲاسمانم ٲه‌دا هه‌تا خوا گیانمی ٲه‌کیشا.»!

له په‌روه‌رده کراوه‌کانی ٲه‌و بو‌نموونه‌عه‌لی و ٲه‌بوزه‌ر ناو ٲه‌به‌ین، چونکه ٲم
دوانه له ٲه‌ون و هه‌موو شٲیکیان پی‌وه‌ندی به ٲه‌وه‌یه‌و به‌ده‌ستی ٲه‌و به‌خپو کراون.
ٲه‌بووزه‌ر ناوی جون‌دوب کوری جوناده‌یه. ٲم چون‌دوبه چو‌لگه‌ریکی نیوه ره‌مه‌کی
بوو که ٲیسلام ٲه‌وی کرده ٲه‌بووزه‌ر، وه ٲه‌ویت‌ر واته‌عه‌لی، منالیکی عه‌ره‌بی
هه‌شت ساله‌ بوو که له‌مالی موحه‌مه‌دا بووه‌عه‌لی.

ٲه‌بووزه‌ریش پی‌اویکه‌خواه‌نی دوو خو و خده، پی‌اوی شمشیر و نو‌یژه، پی‌اوی
ٲه‌نیایی و کومه‌له، پی‌اوی ٲاین و رامیاری‌یه، پی‌اوی به‌ربه‌ره‌کانی‌یه، به‌ربه‌ره‌کانی
له‌گه‌ل دلی و برسیه‌تی‌دا، به‌ربه‌ره‌کانی بو‌بده‌ست هی‌نانی ٲازادی و وه‌رگرتنی
مافی هه‌زاران، پی‌اوی شه‌رو بیرو بزواو موتا‌لایه، موتا‌لآ بو‌تی‌گه‌یشتن له‌قورٲان و
ناسینی راسته‌قینه‌ی ٲایینی پی‌روزی ٲیسلام. ٲ٥

له‌باره‌ی عه‌لی‌یه‌وه بلیم! چ‌که‌سی ٲه‌توانی و ٲنه‌ی سیما و روومه‌تی ٲه‌و
بکیشی؟ گیانیکی به‌رزو بی و ٲنه‌ی هه‌یه، وه له روومه‌تیا گه‌وره‌یی خوا‌کانی
ٲه‌فسانه‌یی دهر ٲه‌که‌وی، ٲه‌و له هه‌موو کارٲک‌دا کارامه‌و کارایه، وه قاره‌مان و
پاله‌وانیکی بی و ٲنه‌یه، قاره‌مانی شمشیر و قسه‌یه، قاره‌مانی ٲاوه‌زو ٲه‌وینه،
قاره‌مانی بزواو راویژه، قاره‌مانی رامیاری و پاریز‌کاری‌یه، قاره‌مانی قین و به‌زی‌ی و
ٲوله‌ولی‌بوردن و باسه‌ری و سه‌رکزی و گوشه‌گیری و کو‌بوونه‌وه و ساده‌یی و

گه وره بی یه.

له کووشه تنگه‌ی خوینینی شه‌ردا، شمشیری به‌ناوبانگی شه، له گه‌ل پو‌لی دوژمن‌دا گهمه واری ته‌کرد، وه سپای دوژمن وه کوو گهنمه جارّی به‌قهم، له‌دمی شمشیری دووده‌میا، ته‌که‌وته سه‌ریه‌کا، وه له دلی شه‌وانی بی‌ده‌نگی مهدینه‌دا وه کوو گیانیکی ته‌نیاو درده‌دار که به‌هو‌ی تنگ و چه‌له‌مه‌و سه‌ختی ژیا‌نه‌وه بی‌تاوو‌تووان بو‌بو‌وو، وه ژیا‌ن تنگی پی‌هه‌لچنی بو‌وو، جیکه‌ی به‌جی دلی و له‌په‌نای شه‌و که له‌گه‌لیا بو‌بو‌وو ه‌و‌گرو ه‌اوراز، له‌سپه‌ری داره خورما‌کانی بی‌ده‌نگی شارد‌ا به‌هیدی تی‌ته‌په‌ری و سه‌ر ته‌کیشینه‌ناو بیرو چال‌اوی بیرو که‌لکه‌له‌ی خویاو وه کوو بیگان‌ی بی‌ته‌نالی‌تی، وه کوو ته‌وه‌ی که دنیای به‌سه‌را رو‌خوا‌وه هه‌ناسه دانی لی‌سه‌خت و دژوار کرد‌وه.

له شمشیره‌که‌یه‌وه مه‌رگ ته‌باری و له‌زمانیه‌وه هون‌راو، ته‌و هه‌م جوانی زانست ته‌ناسی و هه‌م خوا، وه هه‌م دلی ته‌که‌ویته لی‌دان بو‌ته‌وه‌ی کومه‌لی خوش بوی، له‌گه‌ل ته‌وه‌ش‌دا پی‌اوی مه‌یدانی شه‌رو سو‌وتاوی بی‌ده‌نگی گوشه‌ی می‌حرا‌وو ویرژی‌لی دانت‌ه و روسته‌می فرده‌وسی و شه‌می مه‌لای رومی‌یه.

ته‌وه چی‌ته‌لی‌م، مه‌گه‌ر ته‌توانم به‌وشه له‌باره‌ی عه‌لی‌یه‌وه بدوم؟ بای‌ده‌نگ به‌م بزانم بی‌ده‌نگی له‌باره‌ی ته‌وه‌وه چی‌ته‌لی. چونکه‌ ته‌و له‌گه‌ل عه‌لی‌دا ئاشنا‌تره. عه‌لی‌خوی مو‌حه‌مه‌دی‌تره، وه سه‌رسو‌ور‌مان ته‌وه‌یه که‌له سپما‌و روومه‌تی عه‌لی‌دا مو‌حه‌مه‌د ته‌بینی. ته‌و مو‌حه‌مه‌ده‌ی که له‌پاش چوارده‌سه‌ده له‌چوانی که‌م سو‌مای ئیمه‌ بزرو‌پی‌وار بو‌وه، ته‌و مو‌حه‌مه‌ده‌ی که روانگه‌ی خوا‌وقور‌ثانه، وه ئیمه‌ ته‌بی له‌روومه‌تی عه‌لی‌و ته‌بو‌وزه‌رو ب‌نه‌ماله‌ی به‌ریزی‌خوی‌دا ته‌و بی‌نین، ته‌و ب‌نه‌ماله‌یه که می‌ژوو شانازی پی‌وه ته‌کا.

مه‌دینه‌و شاری مو‌حه‌مه‌دیش زانستگاییکی گه‌وره‌یه، که ته‌گه‌ر ته‌م شاره له‌گه‌ل شاره به‌ناوبانگه‌کانی می‌ژو‌ودا وه‌کوو: تان، ئسپارت، ته‌سه‌که‌نده‌ریه، روم، هلی‌وپولیس، بنارس، هه‌گمتانه هه‌لسه‌نگین، بای‌مه‌دینه‌مان به‌ته‌واوی بو‌ده‌رته‌که‌وی.

ته‌و شارانه‌ی که ناومان برد هه‌ر کامیان ده‌روازه‌یی‌کیان هه‌یه و رو‌ودا‌وه‌کانیان له‌می‌ژوو‌دا تو‌مار کرا‌وه بو‌ویته له‌ده‌روازه‌ی روم و هه‌گمتانه‌و ئسپارت دایا‌وانی

هېرش ئەبەنە سەر خەلك كە ھەموويان ئەندام لە شىكى بە ھىزو روومەتىكى زېرو دريان ھەبە دەست بە چەكەو خويان بو كوشتنى خەلك ئامادە كردوو. ئەو شارانەى كە خىلەى ئەسپانى شەرى و نەزەى پالەوانان و شەزكەرانى ھەموو دەم لە گوىى مېژوو دا دەنگ ئەداتەوە برىتين لە: نرون، كراسوس، ژول سزار، سوورن، ئسپارتاكوس، وسپاسين، ئەزى دەھاك، كوورش، خەشاپارشا....

بەلام لە دەروازەى ئاتن و ھليوپوليس و بنارس و ئەسكەندەريەو... پياوانى دېنە شوينى مېژووو ھەموويان ھالە بىرىكى قوولاو لە شەپولى ناپەيداي بىرى خويان دا نوقمن، وە ئەمانە سەرمايەدارانى گەورەى زانىارى و فەرھەنگن كە لە درىزايى مېژوو دا پەيدا بوون و برىتين لە: كونفوسىوس، لائوتزو، لويى، مەھاويرا، بوودا، سوقرات، ئەفلاتوون، ئەرەستوو، ئىكور، رواقىەكان، فلوتېنەكان، ئويكت.

بەلام، يەئرب، مەدينە و شارى موخەمەد، شارىكە لەگەل دوو دەروازەى كراو ھەرووى جېهان دا، لە يەكيا «لەشكرى كەوو» دېنە دەروە، وە جگە لە كوشتن بە شتى تر بىر ناكەنەو و جگە لە خوين رزتن كاريكى تريان نىە. لەئەم دەروازە دا پياوانى شەرى كە شمشيرەكانيان تينووى خوينى خەلكە، دېنە دەروەو لە مەكوى نيە شەويكى تاريك و تاريگەورىكى ترسناك دا لەپز ئەزژنە سەر ھوزيك و ھەموو شتىكان بە چەپاو تالان ئەبەن و پياوانيشيان بەدیل ئەگرن و ئەگەرىنەو، وەكوو ئەلىى لە دەروازەى رۆمەو تىپەريون.

وە لە ئەو دەروازەكەى تریەو، رومەت گەلىكى ئارامو مېھربان و پز لە بەزەى كە تریفەى ئەوينى خويى لە رومەتيان دا ئەدرەوشیتەو و لە تەويليان دا بزاو باوژ شەپول ئەداو داوئيان پاكو خاوين و رازاو بە خوپاريزى بە چاويان بزێوتە زەوى دليان بەستووتە ئاسمان، ئەلىى كە ھەوارى بەكانى مەسيح، پيادە يا سوارە دەستە دەستە ھەر كام بە سوارى لوكى رىى دەشتەكانى ترسینەرو ئاگرينى «نجد» و «نفوذ» و «ربع الخالى» ئەگرەبەر و ئەبیرن و پەيامى ئاشتى و دوستى بو دانیشتوانى ئەو شوینانە ئەبەن و دلانى پز لە قين و گیانانى ئالوودە بە ئاوى پاكو خاوين كە لە سەر چاوەى سرۆشى خويى بەو ھیناويانە ئەشورن و بونى خوشى ئەوين و بزاو تومى پيروزی و ئازادى و بينايى و مزگينى لە دەروونى

هوزه كانا نهووشين.

سهرنجی مزگوتی مهدينه بدن. هم «راویژگهی روم» هو هم «کوری زانیاری ئاتن» و هم «پهرستگای زهدهشت»ه.

اهل الصفه: ٢٦ نهمانه که بهدی هینهری گهورهترین روودای میژووی مروو ویران کهری گهورهترین قهرالستانی جیهان بوون، کس ناتوانی له مهیدانی شهز دا نهوان له سهربازانی رومی و پارتی جیاکاتهوه. نه دهسته که لهسهر سه کو دا نهژیان، له پیاوانی ئایینی هندی و یارانی بووداو مهسیح بهترن، وه له هرچی که له ژیان دا ههیه چاویان پوشی و سه کو میژووی تیکیان هه لیزاردو شهو و روژ له گهل خوادا رازونیزیان نه کردو خهریکی پهرستی خوی تاقوته نیا بوون و کارو کرداریان هر خواناسی و خواپهرستی بوو، وه به جوریکیش سهرگرمی باسو توژانهوه و لیکولینهوه بوون که نه ئی شاگردانی باخی نه فلاتوون و قوتایانی زانیاری ئاتن، وه له شهزیشا کاتی فرمانيان له موحه ممد وه نه گرتو شمشیره کانیان نه گرتو دهستهوه تا دوژمنیان شکست نه دایه نه نه گه رانهوه، وه به جوژی شهزبان نه کردو دوژمنیان نه بهزان، نه توت شهزکهرانی سزارن.

نه مهیه سیمای ئایینی که ریبه رایه تی داهاتووو پاشه روژی مروی گرتووه ته نهستو، بویه کراسی کوتایی دان به پیغه مبهری پی نه که وی که خوی نه و هم سیمای یه هووهی ههیه و هم سیمای تئوس. په زاوه کهی هم زانیاری تهوراتی تیایه، وه هم په نده کانی ئنجیل، وه پیغه مبهری هم میشکی مووسای ههیه و هم دلی عیسا، وه به خیو کهرانی نه و هم سیمای چریکیان ههیه و ژیان ته نیا به شهز نه زانن، شهز بو به دهست هینانی ئازادی و سهر بهستی، وه لایان وایه نه و ژیان ته نیا به مره که وی زانایانیان له خوینی کوژراوان پی خوشتره، ٢٨ وه به پی تئوس و نووسراویش سویند نه خون، وه هم سیمای خواناسیکیان ههیه که له ناوونیشان و فریوه کان و یاری به پهسته کانی ژیان دل هه لکهنه بوون و دوور له جیهان، جیهانیکیان له خویانا بهدی هیناوه، وه له گهل نهوینه گهوره کان و درده هیژا کانا ئاشنا بوون و له تهریکی گهوره و جوانا خویانا نه ژین و شه می کومه لی ته نیای خویانن.

موحه ممد خوی به دووخته تی جوان و ئاشکرا، سیمای ئه مانیه کیشاوه که خو پاریزانی «شهن و شیرانی روژ». بهم چه شنه موحه ممدو ئاینه که می ئه مه یه لی ئه وه شیته وه که هیوا و ئاره زوی گهره می مروی ئه مرو بهدی بیئی و به هیوا ی بگه بیئی.

تاقی کردنه وه بیکی تال که له چاره نووسی شارستانیته کانی میژوو دا هیئا مانه ته دهست، هات و چوو جهو جوولیکی هه می شه یی کومه له کانه له نیوانی ئه مرو و روژی دوا یی دا، له نیوانی بژوئی و ئه نیووژهنی و تاکی و کومه لایه تی و له ش و گیان و گهره می و خو ره وه شت و هیزی ژیان و قوولایی فهره نگو به رزی و بلندی شارستانیته و دل و می شک و ئاوه زو هه ست و چیژو پاریز کاری و جوانی و سوود دا، وه سهر ئه نجام له نیوانی راستی و راسته قینه و رئالیسم و ئیده ئالیسم دا که هه مو و دم به ره می مروی نه خوش و زه ده دارو بیوه ری و به ش خورا و کردوه، وه به جو ری ئهوی له ری راست لادا وه و تهنگی بی هه لچنیوه و کووزو نا ئومیدی کردوه، ئیستاش له درژیایی ته مهنی درژی ئه وه له سهر ئه م زه وی یه داپتر له ههر دم یی له نه خوشی کی سخت، ره نج و هرد ئه کیشی، هردو ره نجی که جیهانی بهم هه مو و فراوانیه لی ته نگ کردوه، وه ئاسوی روونی ژیان له به رچاو ره ش و شووم کردوه.

به لی ئه م شارستانیته بووه ته هو ی بهدییی و دوودلی مرو، وه وایه لی کردوه که بیر له سرشت بوون و روژی دوا یی نه کاته وه، ئه م نه خوشی یه به جو ری کاری کردوه ته سهر ره گو ده مارو هه ست و بی ری ئه و که هه موو شتیکی لا، وه کوو کاو باوایه، وه ئه م چه شنه بی ره بووه ته ری و رجه ی رو شنی رانی ئه مرو ی جیهان. مرو به جو ری له ژیان در دوتنگ و دوودل بووه که هه موو روژی ئه بی سین چه ندین که س خو یان کو شتوه، وه یا ئاوه زیان تیگ چوو، وه بهم جو ره، خو کو شتن و بی ئاوه زی بووه ته هاو ده می فهره نگو و شارستانیته گهره می ئه مرو ی مرو، وه ئه م ره وه شته به په له به رز ئه بیته وه و داهاتوو و پاشه روژی ئه و تر سناک ئه کا.

مرو ی ئه مرو که ئه م ئه م مووده و تاقی کردنه وه گهره یه له میژوو فیرووه، وه نه خوشی و که مو کور تی شارستانیته تی ئه مرو ی جیهانی باش ناسیوه، به هیوا ی ئه وه یه که گیانی به دووبالی «ئاوه ز» و «هه ست» بفری، به «ئاوه ز» ی سو قرات

بیر بکاتهوه، وه بهدلی مهسیح شهوینداری، وه وه کوو شهووعهلی «زانا» وه کوو شهووسهعید «بینا» بی^{۲۹}. کومهلی بهدی بینی که نه وه کوو هند له شارستانیته بیوهری بی، وه نه وه کوو ئوروپا له بزونی و خواپهرستی دوور بی. کومهلی بی که کراسی شارستانیته کردیته بهرو به گیان و دل تاینی وهر گرتی، به چه شنی بی که «ئارنولد تاین» به هیوا یه تی.

ویستی روشنییرانی شه مروی جیهان شهوهیه که شارستانیته ئوروپا له هنددا دامه زین و ری و رجهی خواناسی هندیش بدهمیننه ئەندامی ئەنیووژهنی ئوروپادا، زی و زیره کی خورههلات بیهنه خورئاواوه، وه زیاری خورئاوا بیهنه خورههلات. به ئاگری شه مس گیانی شه هستوو بسووتینن، وه به چاوانی وشکی «بیکن» دلوی فرمیسک بیهخشن، شمشیری قهیسهر بدهنه دهستی مهسیح و بی ئارامی و بی تاوی «جهلاج» بنه دلی «کانت». به شوورهی ئاتن، دهروازه لی له روومدا بکه نهوه، وه سه ره نه نجام له «راویژگهی رووم» و «کورزی زانیاری ئاتن» و «کلیسای عیسا» دا «مزگهوتی» دروست کهن و به پیوی وتهی ئلکسیس کارل: هم جوانی زانست بناسن و هم جوانی خوا، وه به قسه کانی پاسکال ههروهها گوی بدن.

فرانتز فانون، په یامیکی بو روشنییران و زانیانی جیهانی سیههه هیه که لهه په یامهدا دهردی مروی ئەم چه رخ و خوله دهر شه بری و داهاتوویکی باش بو مروی شه مروی دهست نیشان شه کا، هه تا بهری راست و پلهی بهرز بگا، شه که میژوو و زهمانی تاکی کردووه تهوه و به دهردو رهنجی مروی ههست شه کا لهه بارهوه شه لی:

[هاوه لآن، بین و ئیتر له ئوروپاوه مهدون، ئیتر له لاسایی کردنهوهی مهیموون ئاسای ئوروپا دهست هه لگرن، ئیمه نابی له بهزی شه فریقواو ئاسیادا، ئوروپایی تر بهدی بینن، ئیتر شه زمووده و تاکی کردنهوهی ئەمریکا بو ئیمه و بهرهی مروی بهسه. هاوه لآن، شه بی بیریکی نوی بهینینه دی، شه بی ره گهزیکی نوی سرشت که بن و شه بی تیکوشین تا مرویکی نوی ههستی و له سه ریی راههستی.]

«مرویی هم نیوه خاک بی و هم نیوه خوا» مرویی که هم فییری تاکی کردنهوهی رووم بی و هم فییری شه زموودهی هندوستان، مرویی که به ته نیایی دووبالی هه بی و به جه ماوه ردویر. مرویکی وا شه گهر بیته دی، هم پاریزگاری

شهووه ههم شیری روژ، ۳۰ وه ههمیشه پی بهندی ئاینهوه لهری راستهوه ژیان
ئهباته سهر، وه ئاینیکی وا، ئاینی «پهراو» و «تهرازوو» و «ئاسن» ه. ۳۱!

یادداشت‌ها کان

۱- دیاردی‌یه بو تاکیکی سه‌عدی، که له ستایشی خواناسان دا وتوو‌یه:
فرس کشته از بس که شب رانده است   سحرگه پریشان و درمانده است
واته: شه‌هنده شه‌سی ره‌تان‌دوو‌ه و شه‌وی بی بریوه، که له‌به ره‌به‌یانش دا پهریشان و
داماوه.

۲- ژماره‌زانی به‌ناویانگی فه‌رانسه (شوارتز) له کو‌بو‌ونه‌ویک دائه‌یوت: «یوونانی-
یه‌کان به‌و هم‌موو بلیمه‌ته‌ی که له‌پیتو‌لی و هونه‌ر دا هه‌یان‌بوو نه‌یان‌توانی چه‌رخ‌ی دروست
که‌ن، چونکه دیله‌کان و کوپله‌کان و هه‌ژاران. باره قورسه‌کانیان ته‌کیشاو ژماره‌ی ته‌مانه به
ته‌ندازه‌یی زور بوو که روشنی‌یران، خویانیان له‌م چینه به‌غه‌واره‌و نامو ته‌زانی، وه هیچ
ده‌ردیکی ته‌وانیان چاره‌سهر نه‌ته‌کرد. ته‌فلاتوون له‌چاوی زانستی و پیتو‌لی‌یه‌وه بروای له
سهر ته‌وه‌یه که هه‌ندی له‌بنه‌ره‌تا به‌کوپله‌یی له‌دایک ته‌بن و سرشتی خو‌کردی مرو‌قه‌کان
به‌تازادو کوپله‌دابه‌ش ته‌کری و ته‌گهر کوپله‌و ژیرده‌سه له‌ناو کومهل دا به‌رزه‌و بی و
سهر‌که‌وی، کومهل‌تالوس ته‌بی. ته‌م چه‌شنه‌بیره له‌ئیرانی کونیش دا هه‌بووه، وه‌کوو
چیروکی نه‌وشی‌روان و که‌وش دروو بی که‌تکا ته‌کا له‌باتی وهر‌گرتی مزه‌که‌ی، ودمو
ده‌ستوور بدا کوره‌که‌ی له‌فیزگه‌دا بخوینی، نه‌وشی‌روان به‌و هم‌موو پیوستی‌یه‌که‌له‌و
ده‌مه‌دا به‌پوول و پاره‌بو‌شهر هه‌ییووه، به‌م کاره‌رووی خوش‌پیشان‌نادا، له‌بهر‌ته‌وه‌ی
ته‌گهر که‌وش‌درووه‌که‌وانه‌بخوینی، ته‌بیته‌ده‌ویرو راوی‌یاری شازاده‌کان و ده‌ره‌به‌گه‌کان.
سوقرات و ته‌فلاتوون و ته‌ره‌ستوو که‌له‌خولی له‌ناو‌چوونی ده‌وله‌تی ئیریس‌تو‌کراسی تان‌و
ده‌وله‌تی گشتی دائه‌ژیان، هه‌میشه‌به‌ده‌وله‌تی کومهل‌به‌دیین‌بوون، وه‌ده‌وله‌تیش ته‌وانی
به‌لایه‌نگرانی رژیمی‌ده‌ره‌به‌گ ته‌زانی.

۳- ئەمە بە پېچەوانەى قىسەى ئەو دەستەو كۆمەلەهە كە لايان واپە كۆمەل بە ھوى پیتۆلى و زانست و پېشەسازى و ھونەر و وئەوہ دارئىژراوہ، بە لام كۆمەل و ژيارو شارستانىت بە ھوى برّواو ئىدئولوژىيەوہ دائەژىزى و دائەمەزى. ژياردەستكردى ئەو كەسانەهە كە ئامانجىكى كۆمەلایەتى و مروّقاىەتى يان ھەيەو لەم رىگەوہ بەربرەھە كانى ئەكەن. ئەمانە رىگا ئەكەنەوہو پاشان بلىمەتە كانى پیتۆلى و زانبارى و ھونەرى لەم رىگەوہ ئەزۆن و پى ئەگەيىن. خورھەلات ئىستا بو ژيار بوون پىويستى بە برّوايىكى نوى و تەو قايم ھەيە، ئىتر شارستانىتەو ژيارى ئوروياپى بو ئەو بىھوودەو پر لە زيان و پر لە زەوہندە.

۴- واتە ھەم ماتورى مېژوون و ھەم چراى مېژوو.

۵- لەم بارەوہ برّوانتە پەرّاوى «بارانەوہ» وەر گىراوى دائەر لاپەرّەى ۱۵- ئەم پرسىارە ھەمىشە دىتە بەرباس كە بوچى ھەمووى ئايىنەكان لە خورھەلات دا بەدى ھاتوون و پەيدا بوون؟ بەلام ھەر گىز وانى. تەنانت سوور پىستە كانى ئەمىركاى باكورى و عىلە كانى ئوسترايالى ھەر كام ئايىن و برّوايىكى تايەتياى ھەيە، وە كۆمەل ناسەكان لەم دووسەدەى داوىيە ئەمەمەيان بو مان روون كرووہ تەوہ. لە قورئانىش دا ھاتوہ: «و لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا نَسِكًا لِّهِنَّ نَاسِكًا...» واتە: بو ھەر نەتەوہ و گەلى رى و رەوشتىگمان دانا كە لە شوپىن ئەو رى رەوشتە برّۆن. (لەم بارەوہ برّوانتە كارە كانى بە نرخ و بايدارى: ئىسپىسر، مولر، مارسىل مۇس، لوى برۆل، دور كھىم، ماكس وېر...) بە لام كاتى ئىمە لەبارەى پىغەمبەرانى گەورەوہ ئەدوين، ئەبى بلىن كە فەرھەنگو شارستانىت ھەمووى لە خورھەلات دا پىگە يشتووہو ئايىنە گەورە كانىش وە كوو شارستانىتە گەورەكان لە خورھەلاتەو رويشتووہ تە خورئاوا.

۶- برّوانتە پەرّاوى: ئىران لە زەمانى ساسانىان دا- نووسراوى: كرىستىن

لاپەرّەى ۲۲۰

۷- تەبەرى لای واپە مەزەدەك خەلكى «النڧرىه» بوڊە، كە بە برّواى كرىستىن «النڧرىه» ھەر «مادەرايا» يەو لەم بارەوہ ئەلى: ئەم شارە تا سەدەى نوھەمى زايان نىشتگەو شوپىن پياوہ گەورەكانى ئىران بووہ. لەم بارەوہ برّوانتە پەرّاوى: (G. le strange) و لاتەكانى جى نشىنى خورھەلاتى لاپەرّەى ۳۸) بە پى و تەمى مالالاس، ئەو سەر كەوتووى خوش وىستوہ، چونكە سەر كەوتوو تىشكەو تى شكاو تارىكى يە! (برّوانتە پادشاىەتى قوبادو سەرھەلدانى مەزەدەك - نووسراوى: كرىستىن لاپەرّەى ۵-۱۰۴)

۸- لهسره تمخته یا قاقزیکا چند کونا به ئەندازەى سکهى دەشایى و یدک قرانى و دوو قرانى و پینچ قرانى و ده قرانى ده ریبین و بیدنه دوومنال، یه کى دهره به گزاده و ئەوتیر منالى ههزار، که ههر کام لهو سکاڤه بخته ناو کونا کهى خو، که چى ههلهى ئەم دوو مناله به پینچه وانهى یه کتره، یه کهمى سکه کان ئەخاته کونا بچکوله کان و دووهه مى، سکه کان له کونا گهوره کانهوه دهرئه کا.

۹- ئەم پرسیاره ئەکهن که بوچى ئایینه کان له نیوانى کومهل دا خو، را گرتوووه پهره ی سه ندوووه؛ له وهلاما ئەبى بلین: ئەم ئایینه له پاش ماوه یى تابه تى یه کانى بهرزوبلندى خو یان له دەست ئەدهن. (تایینى مه سیحى و ئیسلام مه گهر وانه بووه؟) جگه له وهش به بزواى من، سه ره ئەدانی دهره کان و ئیشه کان و ههسته کان، که وشه ن و سنووریکیان ههیه، به لام پهره سه ندیان سنوورو که وشه نیکى نیه و سه رتاسه رى ئەندامى کومهل ئەگرێته بهر، مه گهر ئیستا گه لى له ئاره زوو ه کان و ههسته کان و پیوستى یه کان و چێزه کانى هونه رى و وێزه یى و کومهلایه تى و بیرو که لکه له ی پیتولى و ههر وه ها جیهان یینى تابه تى بووروزاى ئوروپایى نایینین که به چ توندو تیزى له نیوانى چینه کانى ناونجى و به شخوراوى کومهل کانى دواکه وتوو ی ئاسیایى و ئەفریقایى دا باوى سه ندوووه؟.

۱۰- برواننه ئیران له زهمانى ساسانیان دا. میژوو ی ئایینه کان له ۵ بهرگ دا به زمانى فهراڤسه وى - مه زدیستا له وێژه ی فارسى دا.

۱۱- نوح دارتاشه و ئیراهیم کورى ئازهر په یکه ر سازو (ئهسته ر ناسى نمروده!) = شى کردنه وى صافى - وه هندی لایان وایه ئازهر باپیری ئه وه! - برواننه په زاوه کانى قاموس و راقه ی همزه بن حجر المکى... به لام لیکۆلهران و شى که رانى قورئان وشه ی (اب) یان به واتای (مام) داناوه!، چونکه به پى بیرو زای ئه وان، شیاو نیه که باوکى پیغمه بهر، پیاویکى خراپ بى ئه ویش بت ته راش! جا قسه له سه ر ئه وه یه که کورى بت ته راش ئه ییته سه ر زنجیره ی بت شکینانى میژوو. وه ئه مه زور جوانه، به لام به داخه وه ئارایشته گهرانى بى چێز گه لى له م جوانى یانه یان به ئامرازى (شى کردنه وه راقه کردن) وه خراپ کردوه. وه داوودیش ده نگخوش و زرى چن و که زى چن بووه. وه جگه له مانه به پى و ته ی پیغمه بهرو به لگه کانى میژوو یى، ئه وانیتر هه موویان شوان بوون. ئەم پیشه و مرانهش له ناو وه رزیران و هه ژاران داسه ریان هه لئاوه له به شخوراوترین و بى به رى ترین چینه کانى کومهلایه تى بوون. داوود باوه کوو ده نگى خوش بووه هونه ره که ی پهره ی سه ندوووه باو بووه، به پى و ته ی عه لى کورى ئه بوو تالب، ئه و له که زى و حه سیر

شت که لیکی نه چنی و نه یگوت چ که سی نه مانه له من نه ستینی؟ داوود له بایی نهوانه چهند کولیره جوی نه سهندو نه یخواردو بی ی نه ژیا. (بروانه «نهج البلاغه» شی کردنه وهی موحه محمد عهبدو)

۱۲- پیغمبران، همه مووهم له گهل سمرمایه داران و زورداران که وتونه ته بهر بهر کانی. له تهورات دا هاتوو: نه گهر ته نافی له نگه ری که شتی برواته کونای دهر زیک دا، سمرمایه داریکش نه روانه به هشت. له قورثانیش دا خوای مه زن نه فهرمی: وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ... واته: نهوانه ی که زیوو زیز کوته که نه وه له ری ی خوا دا نایه خشن و له ری ی نهودا ههنگاو هه لئاگرن، نه ی پیغمبر، مزده ی نه شک نه جیه ییکی دهر دنایان پی بدهو لهو روژه دا ته ویل و کمه مریان بهو زیوو زیزانه نو قره داخ نه کری، له ویش دا بیان نهوتری نه مه یه سه ره نه جایی گه نجی که کوتان کردبو وه وه، بهس باش چه شکه ی بهر هه می گه نه جه که تان بکن.

۱۳- نه مه له رووی نه زانی به وه نه وتوو، به لکوو رسته ی توژانه وهو لیکو لینه وه وه ها وانه دانم، میژووی ئاینه کان و شارستانیه ته کان و فهره نگه کانه، جگه له وهش گیانی من به چه شتی گیروده ی ئاینه کانی هندی بهو له به رامه ری بیرو نه ندیشه کانی سه رسووژمان و جوانی فهره نگه ی بووداو قوتابخانه ی جین و به تایهت پهراوه کانی ئوپانیشاد دا، وه ها بی تارامو بی ئوقره بووم، هه موو هم له دلوه تارزوو نه کم که خوزگه راسته قینه له گهل بیرو قسه ی جوان و هونراوو که لکه له دا سازگار نه بوو، به لام به داخه وه وانیه!؟».

۱۴- دهوری به تال Cercle vicieux. بی شک تو له سه ندنه وه به پی ی قورثان پشتیوانی ژیا نی کومه له، به لام قورثان، به خشین له تو له سه ندنه وه به بهر تر زانیوه، وه به خشین و لی بووردن و لی خوشبوون نه تیا ری ی له ناوچوونی شهرو کیشه و خوین ریژته. واته: ههر تو له سه ندنه وه ییک، تو له سه ندنه وه ییکی له دوایه و هم دهوره پشت به پشت نه گه ری و نه بیته هو ی تیاچوونی چندين کهس، وه بویه پی ی نه لین دهوری به تال.

۱۵- تاتو: تابر ووی سرشت و کومه له

۱۶- لی: تابر و و تاقوی کومه له.

۱۷- جانووس: خوای دوو روومهتی یوونان (ناگا له رابردوو و داهاتوو)

۱۸- خوای مهزن له سیبارهی پیروژا ئه فه رمی: «هُوَ الَّذِي لَإِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ». واته: ئه و خوایه و جگه له ئه و خوایی ترینه، وه ئه و داناو زانای هه موو نهی نیکی و ئاشکراییکه و ئه و به خشه ییکی دلاوا و دلووانه.

۱۹- خوای گه و ره و مهزن له قورئانی پیروژ دا ئه فه رمی: «وَتَحَنُّنٌ اقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ» واته: ئیمه له شاره گی گه ردنی به ئه و نزیکترین.

۲۰- خوای مهزن له قورئانی پیروژا ئه فه رمی: «لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ...» واته: ئه گه ر ئه م قورئانه مان له سه ر کیویک دا دابه زاندا بیه، وه کیوه که ئه و ی بدیا بیه، له ترسی خوا شه قی ئه بردو وردوخاش ئه بوو.

۲۱- دیاردی یه به فه رمایشتیکی پیغه مبه ر، له زمانی پیغه مبه ره وه ئه یگیز نه وه که خوا ئه فه رمی: «يَا مَعْزِرَتِي قَدِ اسْتَحَيْتُ مِنْ عَبْدِيَ وَ لَيْسَ لِي غَيْرِي قَدَّ غَفَرْتُ لَهُ» واته: ئه ی فریشته کانم، من له به نده ی خو م شه رمه زارم، چونکه ئه و جگه له من که سی تری نیه، به س ئه و له ئه و بووردم ولی ی خوش بووم. (سه ره تای گولستان)

۲۲- خوای مهزن له قورئانا ئه فه رمی: «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ...» واته: بو یان ئاماده که ن ئه وه ی که ئه توان، وه له ره ووی ئه سپان دوژمنی خوا و دوژمنی خو تانی پی بتر سین...» واته: بو تی شکاندنی دوژمن له هیزی ئه سپانی شه ری که لک وه رگرن.

۲۳- له خولی بت به رهستی دابا و بووه که عه ره به کان له جیاتی دانه وه ی قه رز، ژنانی یه کترین له لای یه ک بو ما وه یی دا ئه نا.

۲۴- لوپی یا لوو، یه کی له هونهرانی کوئی ولاتی چینه، ئه و به جو ری سرشتی بی نیو وه وه ههستی پی کردو وه و بیایا هه لگوتو وه که بی ری ئیمه ی پی ناگا. (سه ر نجی په راوی: «درسه های تاریخ ادیان» - نووسراوی شه ریعه تی بدهن)

۲۵- سه رنجی «ابوذر غفاری» وه رگیزاوی دوکتور شه ریعه تی بدهن.

۲۶- ئەم دەستە کوچیان کردبووھەمدینھەو کارو مالیان نەبوو، وھ پیغمبەر سە کوئیکی لە گوئشەیی مزگھوت دا دروست کرد تا لە وی دا ژیان بەرنە سەر، تەنانت پیغمبەر لە گەل یارە کانی خوردو خوراکی بویان نامادە ئەکردو پێانی ئەدا، ئەوانیش ھەمیشە نامادە ئەنجامی راسپێررە کانی پیغمبەر بوون، وھ پیاوانی وھ کوو سەلمان و ئەبووزەریان تێدا ھەلگھوت.

۲۷- ئەمە قسەیی حوسەین کورێ عەلی یە کە ئەفەرمی: «انما الحیاة عقیدة و جهاد» واتە: ژیان برۆاوە خەباتە.

۲۸- دیاردی یە بو فەرماشتی پیغمبەر کە ئەفەرمی: «مداؤ اللّماء أفضل من دماء الشهداء» واتە: پێوووسی زانایان لە خوینی ئەوانەیی وا لە ریی خوا دا کوژراون بەرتەرە.

۲۹- چیرۆکی دیدارو چاویی کەوتنی ئەبوو عەلی سینا لە گەل ئەبووسەعید ئەبوولخەیر دا، قەگەرچی بنەرەتیککی نیە، بە نام گە لی واتای ھەبە. ئەبوو عەلی ئەلی: ئە وەیی کە من ئەیزانم ئەو بە چاوە ئەبینی، وھ ئەبووسەعیدیش ئەلی: ئەوەیی کە من ئەبینم ئەو ئەیزانی.

۳۰- دیاردی یە بو فەرماشتی پیغمبەر کە ئەفەرمی: «زَهَادَاللَّيْلِ وَأَسْدَالنَّهَارِ» واتە: پارێزکاری شەووە شیری روژ.

۳۱- پەرآو و تەرازوو و ئاسن: من ئەم سەیی ناوہ لە قورئان دا بە سەیی تەشتانوک و قەوسەلە دا ئەنیم. پەرآو بریتی یە لە فەرھەنگ و زانست و بژۆنی، وھ تەرازوو بریتی یە لە بەرابەری و دادگەری و ماف، وھ ئاسن بریتی یە لە ھیزی ئەنبووزەنی. وھ ئەتوانین بلیین کە ئەم سەیی ناوہ بریتی یە لە فەرھەنگ و دادگەری و ھیز. بە تاییەت کە ئەم سەیی ناوہ لە دووئایەتی پەیاپەیی دا ھاتووہ، وھ ئەپەوی ئەوہمان تی گەینی کە تاك و کومەل تە نیا بەم سەیی پێویستی ھەبە. میژوویشانی داوہ کە شارستانیە تەکان و کومەلە کانی مرویی، ھەر کام بە ھوی لە دەستدانی یە کی لەم سەیی شتانە کە ھەر کامیان ماپەیی فەرۆشکوی ژیانی مرون، تیک روخاون. ھندئاسنی نەبووہ، وھ رووم تەرازوو، وھ لە ھەندی شۆینیش داپەرآو نەبووہ. ئەوسائەتوانین بلیین کە شاری ئاخوہ وھ ندیا «مدینةالفاضلہ» بریتی یە لەم سەیی شتە. ئەگەر روئشیران لەم رێگەوہ تەقەلا بەدن و ولات و شاری داھاتووی بەرەیی مرو بە

سى بروج و دژى پەراوو تەرازوو و ئاسن دامەزرىن، ديارە بەهەشتى ئارە زووہ كانى بەرزى مرو له نيوانى ئەم سى شوورە دائەپشكىتەو، چونكە كۆمەل و شارستانىيەتى مروىيە لە گەل ئەم سى وشە گەلى سەختە. يەكەم پەراوہ كە لە ھەموو شتى بەرتە، پاشان تەرازووہ و ئىنجا ئاسنە. پەراو: بەرەتى مرو قايەتى و شىرازەى كۆمەلى مرویە. لەپاش ئەوو لەپال ئەواخىرا نايى ئاسن دائرى. ئاسن و پەراو نايى لەپال يە كترەوہ دا بنرى. چونكە پەراو لە تەنیشتى ئاسنەوہ لە ناو ئەچى. ئاسن پەراو ئەدرى و لە گەل يە كا سازگار نين، وە ئەگەر لە گەل يە كا بسازن، پەراو ئەبىتە نو كەرى ئاسن. چ گوناو كە تنى لەمە گەرەتر! دوو شەرى جىهان سوزو مال ويران كەرى ئەم دوايى يە ئاگرى بوو كە لەسازيانى ئەم دوانەوہ بە دى ھات. ئەمروش بەرەى مرو تووشى ئەم گىچە لە بووہ. فاشىسم مەگەر رو لى شەلووفى ئەم پەيوەندە شوومە نەبوو؟ شارستانىيەتى ئىمرو گىرودەى ئەم بەدبەختى و دوو مروىيە، جاتەبى چ بکەين؟ ئەبى ھەموو دەم لە نيوانى پەراوو ئاسن و تەرازوو دا پەچىن دانين. تەرازوو، پەراو لە دەست درىژى ئاسن ئەپارىژى، وە ئاسنىش بە ھوى پەراوہوہ رامى مرو ئەبى.

خوای مەزن لە قورئانى پىروزا ئەفەرمى: «لقد ارسلنا بالبينات و انزلنا مەھم «الكتاب» و «الميزان» ليقوم الناس بالقسط و انزلنا «الحديد» فيہ باس شديدا و منافع للناس و ليعلم الله من ينصره و رساله بالثيب ان الله قوی عزيز» واتە: پىغەمبەرە كانمان بە نشانە گەلێكى روشن ھەناردو لە گەل ئەوانا پەراومان دا بەزانو تەرازوو مان دانا تاخەلك بوو دادگەرى راپەرن و ئاسنىشمان ھەنارد، وە لەوہ دا شەرو سەختى ھەست ئەكرى و كەلك و سوودیشى بوخەلك ھەبە، تاخو ابزانى كە ئەوو نىرراوہ كانى، چ كەسى لە پىوار دا يارمەتى ئەدا، بە راستى كە خوا بە ھىزو چىرە دەست و قاندرە.

ناونامه

خوینهری به ریزو هیژا، نهو ناوانهی که لهه نووسراوه دا تووشسیان دئی و نایان ناسی لیره دابه پی پی پیتی نهلفو بی بویان برّوانه. نهوهش بزانه که نهه «ناو نامهیه» هی منهو خوم نووسیومه.

بووره که یی

(٤)

ئپیکوور epikūr: ئپیکوور یه کی له پیتو لانی گهروهی یووانه که له سالی ٣٤٢ی بهرله زاین له «ساموس» دا که له نزیکه زهریای ئیژه دایه له دایک بووه له سالی ٢٧٠ له ئاتن دا کوچی دوابی کردوه. نهه پیتوله سهره تاله زیدی خویاو پاشان له ئاتن و ئاسیای بوچک دا خهریکی فیروونی زانست بووه نهوسا قوتابخانه ییکی فهلسه فی به ناوی «ئپیکوور یسم» هوه داناوه. له تافی جوانی دا گه لی شوین گهراوه سهرته نجام له سالی ٦٠٣ی بهر له زاین گهراوه تهوه ئاتن و مالیکی له نیوانی باخیکا دروست کردوه و له ویدا خهریکی دهرس و تنه وه نووسینی پهراوو نامیلکه بووه، وه وه کوو نه لاین نزیکه ی سیصد تومارو چل پهراوی نووسیوه به لام چگه له چند پهراوی نه بی نهوانیتری تیاچوون، لایهنگری له ئپیکوور یانی لایهنگری له نهبووژهنی و بی بروایی و ناخوایی. چونکه ئپیکوور لای وا بووه مرو نه بی به خوشی یهوه ژبان باته سهر؛ وه چگه له خوشی به شتیکی تر بیر نه کاتهوه و هه تا نه توانی رابویری.

ئوپانیساده کان opānīśādakān: ناوی چند نامیلکه ی ئایینی یه که له باره ی

شی کردنه‌وی قیداکانه‌وه نووسراوه. کونترین ئوپانی‌شاد بریتی‌یه له: «مونده کیه، چه‌ندوگیه، ئیتی‌هاسه، پورانه» زۆریه‌ی ئو، وپانی‌شاده‌کان له‌م دوایی‌یه‌دا وهر‌گیزاوه‌ته‌ سهر‌ زمانی فارسی‌و له چاپ‌ کراوه.

ئه‌بووزهر *abūzar*: ناوی چونووب‌ کورێ‌ جو‌ناده‌ له‌ هه‌ژوی‌ غه‌فاری‌ بووه، وه‌ به‌ پێ‌ی‌ به‌لگه‌کانی‌ می‌ژوویی‌ له‌ سالی‌ ۳۲ی‌ کوچی‌ دا‌ مردووه. وه‌ کوو‌ ئه‌لین‌ چواره‌مین‌ یا‌ پینجه‌مین‌ که‌سیک‌ بووه‌ که‌ هاتووه‌ته‌ سهر‌ ئایینی‌ ئیسلام. له‌ شاری‌ شام‌دا‌ دژی‌ موعاویه‌ داوه‌ که‌ کوشکی‌ که‌سکی‌ به‌ هه‌ژده‌ بار‌ زیری‌ دارایی‌ ره‌ش‌ و رووتی‌ موسلمانان‌ دروست‌ کردووه. پاشان‌ بردوو‌یا‌نه‌ته‌ مه‌دینه‌و له‌ مه‌دینه‌ش‌ دهر‌ کراوه‌ بو‌ شوئینک‌ به‌ناوی‌ «ره‌به‌زه» و سهر‌ئه‌نجام‌ له‌ ده‌شت‌و‌ بیاوان‌دا‌ کوچی‌ دوایی‌ کردووه، وه‌ ئه‌وه‌نده‌ی‌ نه‌بووه‌ به‌شی‌ دوو‌گه‌زه‌ جاوی‌ کهنه‌که‌ی‌ بکا.

ئه‌بووسه‌عید *abūsaīd*: ناوی فضل‌الدین‌ کورێ‌ ئه‌حممه‌ده‌ که‌ به‌ ئه‌بوو‌ سه‌عید‌ یا‌ بوو‌ سه‌عید‌ به‌ناو‌بانگه‌. ئه‌بوو‌ سه‌عید‌ که‌ یه‌کی‌ له‌ خواناسان‌و‌ زانایانی‌ گه‌وره‌ی‌ ئیرانه، له‌ سالی‌ ۳۵۷ی‌ کوچی‌ له‌ دی‌ی‌ میه‌نه‌ی‌ خوراسانا‌ له‌ دایک‌ بووه. ههر‌ له‌ منالی‌ یه‌وه‌ خهریکی‌ خویندنی‌ قه‌هی‌ ئیسلامی‌ بووه‌و‌ پاشان‌ له‌ لای‌ شیخ‌ «ابوالفضل» و «عبدالرحمن‌ سلمی» خویندوو‌یه‌تی‌و له‌م‌ ریگه‌دا‌ به‌ پله‌و‌ پایه‌تیک‌ به‌رز‌ گه‌یشتوووه‌ گه‌لی‌ په‌یره‌وی‌ په‌یدا‌ کردووه‌و‌ ژبانی‌ به‌ رینموونی‌ خه‌لک‌ بردوووه‌ته‌ سهر‌ تا‌ له‌ سالی‌ ۴۴۰ له‌ ته‌مه‌نی‌ ۸۳‌ سالی‌دا‌کوچی‌ دوایی‌ کردووه. له‌ئه‌بوو‌ سه‌عیده‌وه‌ گه‌لی‌ چوارخشته‌کی‌ به‌جی‌ ماوه‌ که‌ له‌ باره‌ی‌ خواناسی‌و‌ خو‌پاریزی‌یه‌وه‌یه.

ئه‌بوو‌عه‌لی‌ سینا *abu, ali sinā*: ناوی‌ حوسه‌ین‌ کورێ‌ عه‌بدو‌للا‌ی‌ سینا‌و‌ به‌ ئه‌بوو‌ عه‌لی‌و‌ بوو‌ عه‌لی‌و‌ ئیبنی‌ سینا‌ به‌ ناو‌بانگه‌. ئه‌م‌ زانا‌ گه‌وره‌یه‌ که‌به‌ یه‌کی‌ له‌ بژیشکان‌و‌ پیتو‌لان‌و‌ نووسه‌رانی‌ ئیرانی‌ دپته‌ ئه‌ژمار، له‌ سه‌ده‌ی‌ چواره‌م‌و‌ پینجه‌می‌ کوچی‌ دا‌ ژیاوه. ئه‌بوو‌ عه‌لی‌ وه‌ کوو‌ ئه‌لین‌ له‌ ده‌ سالی‌دا‌ قورئانی‌ پیرۆزو‌ هه‌ندی‌ له‌ زانسته‌کانی‌ تریش‌ فیر‌ بووه‌و‌ پاشان‌ «منطق» و «اقلیدس» و «المجسطی» له‌ لای‌ «ابو‌ عبدالله‌ التاتلی» خویندوووه. له‌ پاش‌ ئه‌وه‌ خهریکی‌ خویندنی‌ بژیشکی‌و‌ ژماره‌ بووه، وه‌ وه‌ کوو‌ ئه‌ گیزته‌وه‌ له‌ هه‌ژده‌ سالی‌دا‌ له‌ ته‌واوی‌ زانسته‌کانی‌ ئه‌و‌ خو‌له‌دا‌ سهر‌ که‌وتوووه. ئه‌بوو‌ عه‌لی‌ به‌هوی‌ خو‌ش‌ کردنه‌وه‌ی‌ نو‌حی‌ سامانی‌ سه‌هری‌ له‌ دهر‌باری‌ سامانی‌ یه‌کانه‌وه‌ دهر‌ کردو‌ پاشان‌ چووه‌ خواره‌زم‌و‌ له‌وی‌وه‌ رو‌پشته‌ گورگان‌و‌ ره‌ی‌ و هه‌مه‌دان، وه‌ماوه‌ی‌ نو‌سال‌ له‌ هه‌مه‌دان‌دا‌ مایه‌وه. له‌وه‌ ده‌مه‌دا‌ «شمس‌الدوله‌ الدیلمی» تووشی‌ نه‌خوشی‌ کوئنج‌ بوو، وه‌ ئه‌بوو‌ عه‌لی‌ نه‌خوشی‌یه‌که‌ی‌ چاره‌سه‌ر‌ کردو‌ پاشان‌ بووه‌ وه‌زیر. به‌ لام‌ له‌پاش‌ مردنی‌

«شمس الدوله»، ٲه‌بوو عه‌لى سينا به تاوانى نامه نووسين بو «علاءالدوله» ى
 كاكوپه گيراو خراپه به‌ند. وه‌لپاش ٲازاد بوونى چووه ٲه‌سپه‌هان و له‌وٲشه‌وه
 روٲشته هممه‌دان و پاشماوه‌ى ژيانى له‌و ٲاره‌دا برده‌سهر تا له‌ سالى ٤٢٨ ى
 كوچى گيانى به گيان ٲافهرين سپارد. ٲه‌بوو عه‌لى سينا گه‌لى په‌راوى داناو، وه
 وه‌كوو ٲه‌ٲين نزيكه‌ى ٤٠ ى په‌راوو ناميلكه‌ى لى به‌جى ماوه. له‌ په‌راوه به
 ناوبانگه‌كانى ٲه‌و ٲه‌توانين په‌راوى «شفا» و «قانون» و «اشارات» و «نجات» ناو
 بيه‌ين.

ٲه‌ره‌ستوو arastu: ٲه‌ره‌ستوو له‌ سالى ٣٨٤ ى ٲيش زابن له‌ «مه‌قدونيه» دا له‌ داپك
 بووه‌وله سالى ٣٩٩ له‌ تهمه‌نى ٧٠ سالى‌دا له‌ جيهان مال ٲاوايى خواستوهه.
 ٲه‌ره‌ستوو ههر له‌ سه‌رده‌مى منالى‌يه‌وه خه‌رىكى فير بوونى زانست بووه، وه‌له‌ تافى
 جوانى داوه‌كوو باوكى هه‌زى له‌ زينده‌وه‌رزانى كردوه‌وه له‌م باره‌وه گه‌لى
 ليكوٲيوه‌ته‌وه. له‌ هه‌قد سالى‌دا بووه شاگردى ٲه‌فلاتون و تا بيست‌ويه‌كسالى‌دا كه
 ماموستاكه‌ى زيندوو بووه له‌ خه‌رمانى زانستى ٲه‌و زانا گه‌وره‌يه گه‌لى توٲشووى
 زانبارى كو كردوه‌ته‌وه. ٲه‌ره‌ستوو گه‌لى هه‌زى له‌ گه‌ران كردوه‌وه ههر له‌ تافى
 لاوى‌دا چهندين وٲات گه‌راوه، پاشان كه ٲه‌سكه‌نده‌ر چووه‌ته سه‌ر ته‌خت
 گه‌راوته‌وه ٲاتن و قوتابخانه‌ى ٲيتولى «مشايى» دامه‌زراندوه‌وه زانسته‌كانى «ره‌وان
 ناسى» و «ژى‌ناسى» داناو. ٲه‌و له‌به‌ر ٲه‌وه‌ى هه‌زى له‌ ده‌وله‌تدارى و وٲاتدارى
 ٲه‌كرد، ٲه‌وه بوو كه بو ٲاره‌كان و ناوچه‌كانى يوونان ياساى به‌نه‌رتى نووسى و ٲه‌و
 ياسا چهندين سه‌ده بو گه‌لى يوونان به‌ريز بوو. له‌ نووسراوه گرنگه‌كانى ٲه‌ره‌ستوو
 ٲه‌توانين: ميژووى جانه‌وه‌ران، ٲاسمانه‌كان، رامبارى، سه‌رشت، ٲه‌ندامه‌كانى
 له‌شى جانه‌وه‌ران ناو بيه‌ين. زوربه‌ى په‌راوه‌كانى به‌ عه‌ره‌بى ته‌رجه‌مه‌كراوه‌وه گه‌لى
 له‌ ٲيتولانى ٲيسلامى كه‌وتوونه‌ته شوين فه‌لسه‌فه‌ى ٲه‌و.

ٲه‌زى ده‌ه‌اك azīdahāk به‌ ٲى ٲه‌فسانه‌كانى ٲيرانى، ٲه‌زى ده‌ه‌اك به‌ فريوى ٲه‌هريمه‌ن
 باوكى كوشتوه‌وه بووه‌ته جى‌نشينى. پاشان په‌رى ره‌شك ههر دوك شانى ماچ
 كردوه‌ته‌وه له‌ شوٲنى ماچه‌كانيا دوومار رواوه كه ٲه‌زى ده‌هاكيان گه‌لى ٲازار
 داوه، ههر چى ماره‌كانيان بريوه‌ه ديسانه‌وه رواوه. بزيشك‌انيش كارٲكيان بو
 نه‌كراوه. سه‌رٲه‌نجام ٲه‌هريمه‌ن به‌ شوٲه‌ى بزيشكى خوى ده‌رختوه‌وه ٲى
 وتوه كه ميشكى مرو بده‌ته ده‌رخواردى ماره‌كان تا ده‌رده‌كه‌ى ٲه‌هوه‌ن ٲيته‌وه.
 له‌وه‌وپاش هممو روژى دوو لاويان بو سه‌ربرٲيوه كردوو يانه‌ته خوراك بو ماره‌كانى
 سه‌رشانى ٲه‌زى ده‌ه‌اك. سه‌رٲه‌نجام گه‌لى ٲيران به‌ ريپه‌رايه‌تى كاوه‌ى كوردى
 ٲاسنگه‌ر راپه‌ريوه ٲه‌زده‌هاكيان گرته‌وه له‌ كيوى ده‌ماوه‌ندا به‌ندان كردوه‌وه

گه یاندوو یانه ته سزای خوئی. بهلام شهه ههر وهك وتمان شهفسانه یهو راسته قینه كهی شهوه به كه شهزی دههاك ناوی پادشای ههره دوا بی ماده كه له (۵۵۰ - ۵۸۴ ی پیش زاین) داژیاوه و پاشان دهوله ته كهی به هوئی كوورشه وه لهناو چووه. ئیتر له بهر ناحهزی به كه بیان بو لهناو بردنی شوینه واری ماد ههولیان داوه، ماده كانیش چونكه لهناو خویانا ناكوك بوون تهقه لاه كووشی شهوان سهری گرتووه. هیرودوت كه له سالی ۵۰ ی پیش زاین دا روویشته ووه ته خوره هلات و به ئیران دا گهراوه شهلت: كه من چوومه ئیران ناوبانگو شوینه واری ماده كان لهناو خهلكا زور كهم بووه وه خهلك رووداوه كانی پیشوو یان له بیرنه ما بوو.؟!

ئهفلاتوون *aflatūn*: شهفلاتوون به کی له پیتولانی گهره ی یووانه كه له سالی ۴۸ ی پیش زاین له تاتن دا له دایك بووه له سالی ۳۴۷ له تمه نی ۸۱ سالی دا كوچی دوا بی كردووه. شه له حموت سالی دا خراوه ته بهر خویندن و خهریکی فیر بوونی خویندن و نووسین و ژماره و مووسیقی بووه، وه له چوارده سالی دا خهریکی و مرزش بووه شهندامی پهرورده كردووه. شهفلاتوون ههر له منالی یهوه ههزی له هونینه وهی هونراو شهكرد، وه وه كوو شهلین چهند تراژیدی هونیه ته وه. له ههژده سالی دا چووه ته ناو پیتولان و له وتووژه كانیان به ههرمه ند بووه له بیست سالی دا بووه ته شاگردی سوقرات و دیوانی هونراوه كانی سووتاندوووه خئی داوه ته فهلسهفه و پیتولئی و ههژده سالی ره بهق له لای شه ماوه ته وه. پاشان كه سوقرات زاری خواردوووه ته وه له بهر شهوهی نهی و یستوووه چاوی بكهوئیه ناوچاوی ناحهزانی سوقرات، شهوه بوو كه رویشته ووه ته «مگار» و لهویدا له لای «تقلیدس» ماوه نی ماوه پاشان گهراوه ته وه تاتن و بووه ته سه رباز، وه، له بهر شهوهی له شهه ری «كورنت» دا تاتی به كان تی شكاون و شهسپارته كان به سه ربا نا سهر كه وتوون، شهفلاتوون رویشته ووه ته «میسر» و له پاش لیكولینه وه له ری و رهوشته و یاساو زانیاری میسری به كان گهراوه ته وه تاتن ولهویدا زانستگاییکی دامه زاندوووه وانه ی فهلسهفه ی تیدا و توه، وه له گهل دهره به گه كان و پادشازاده كان و ریبه رانی دهوله تدا كه وتوه ته بهر بهر كهانی و داوای لیان كردووه كه له جیاتی ئریستوكراسی، دموكراسی له ولات دا دامه زری و شهمانه به له پهراوی «كوماری» دا دهر بریوه.

ئیی نی زوشد *ebne rusd*: ناوی موحه ممد كوری شهمحمد له سالی ۵۲۰ ی كوچی له «قرطبه» دا له دایك بووه له سالی ۵۹۵ له تمه نی ۷۵ سالی له مهراكش دا مردوووه به بی شهسپارده ی خوئی له زیده كهی دا ئیژراوه. شه وه کی له پیتولان و بزیشكانی بهناوبانگی عه ره بی ئسپانیایی به. له پهراوه بهناوبانگه كانی شه شه توانین «تهافت التهافت» ناو بیهین كه گهلی بابی داره. شه زانا بهناوبانگه له قههی

ئىسلامى و بژىشكى و ئىستېره ناسىش دا دەستىكى بالاي ھەبوو، وە نرىكەى پەنجا بەرگ پە راوى نووسىوھ. پەراوى «الكليات»ى ئىھو لەبژىشكى دا بە زمانەكانى لاتىن و ئىسپانىيى و عبرى وەرگىزاوھ.

(ب)

بايەزىد bayazîd طىفوور كورى عىسا كورى سروشان كە بە بايەزىد بەناوبانگە لە سالى ۱۸۸ى كوچى لە بەستام دا پى ناوھتە مەيدانى ژيانەوھو لە سالى ۲۶۱ لە تەمەنى ھەفتا و سى سالى لە زىدەكەى خووى دا كوچى دوايى كردووھو لە گورستانى بەستام دا نىزاوھ. سروشان بايىرى بايەزىد كە زەردەشتى بوو، ھاتووھتە سەر ئايىنى پىروزي ئىسلام. بايەزىد ھەر لە منالى يەوھ لە لاي باوكو بايىرى خەرىكى خوئىنن بووھو لە رى و رچەى خواناسى دا بووھتە ماموستا و گەلى شاگردى پىگەياندووھ. ھەندى لە بارەى ئىھووھو نووسىويانە: «بايەزىد پىاويكى ئومى و نەخوئىندەوار بووھو گەلى راستەقىنەى بو دەر كەوتووھو پى نەزانيوھ...» بەلام بايەزىد لەم باروھ ئەلى: خەلك زانست لە مردووھ كان وەرئەگرن و ئىمە لە زىندووھ كان زانستمان وەرگرت كە ھەرگىز نامرى.» دىسانەوھ لە ئىھويان پىرسى پىرى تو كى بووھ؟ وتى: پىرەژنى!.. ئەلەين لە بەر ئىھووھ خەلك لە قسەكانى تى نەئەگەبىشتن، چەند جار لە شار دەريان كرد. بەلام ئىھو لە سەر رى و رچەى خووى روئىشت و گەلى شاگردى وەكوو: «ابو موسى خادم» و «ابوموسى دىبلى» و «سەيد راعى» و... بارھىنا كە لەزانست و وئزوھ خواناسى دا ناوبانگى بەرزىان ھەبە.

بوودا būdā: بەدى ھىنەرى ئايىنى بوودايى يە كە يەكى لە زانايان و پىتولانى سەدەى پىنچەمى پىش زايىنە. بە پى بەلگەكانى مېزوويى و نامىلكەكانى ئايىنى، بوودا لە شارى «كاپىلاواستو» دا ھاتووھتە جىھانەوھ. لەم دوايى يە دا بەھوى باستان ناسانەوھ ئىستوونى لە دەستكردەكانى خولى «ئاشوكا» وە لە «۲۷۳ - ۲۳۲ى پىش زايىن» دا كەوتووھتە دەست كە لە سەر ئىھو ئىستوونە دا ئىھم چەند دىرە ھەلگەنراوھ: «بوودا لە بنەمالەى «ساكياھا» يەو لە «كاپىلاواستو» دا لە داىك بووھ» كە لە ھەرىمى نىپال داىە. لە نرىكى ئىھو ئىستوونە دا بارگايىكىش بەيدا بووھ كە گوايە داىكى بووداي تىدا نىزاوھ. پەراوى پىروزي بوودايى يە كان ناوى «ترى پى تاكا» يە كە بە واتاي «سى سەبەتەى زانست» ھ. بوودا ئەلى: سەراسەرى جىھان پزە دەردو رەنج و ئەر كە، وە بنج و رىشەى تەواوى ئىھو رەنجانە ھوى ئىھويە كە بنىادەم لە ھىواو ئارە زوو و نىاز دا ژيان ئىھەباتە سەر، جا ھەر كەسى يىھوى ئىھو دەردو رەنجانە لەناو بىاو لە ئەر كى جىھان رزگارى بى، ئىھى

برّواو کردهوه و قسهو ری و رهوشتو خوو و خدمو بیرو ئه‌ندیشمهی چاک بی و له ری ی چاکه دا هه‌نگاو هه‌لگری و ریگی بی ری. په‌یره‌وانی ئه‌م ئایینه بتر له چین و ژاپون و هند دا ئه‌زین.

بیروونی *bīrūnī*: ابو ریحان محمد کوزی ئه‌حمده‌دی بیروونی که یه‌کی له گه‌وره‌ترین زانایانی زانستی ژماره‌یه، له سالی ۳۶۲ی کوچی له بیروونی خوارزم دا له دایک بووه و هه‌ر له‌و ناوچه دا خه‌ریکی خویندن بووه و پاشان چووه‌ته لای «شمس المعالی قابوس» کوزی و شمگیرو له لای ئه‌و ماوه‌یی ماوه‌ته‌وه و په‌راوی «آثارالباقیه» ی له سالی ۳۹۱ی کوچی به‌ ناوی ئه‌وه‌وه‌ داناه. ئه‌بوو ریحان، پاشان گه‌راوه‌ته‌وه خوارزم و کاتی سان مه‌ممود به‌ سه‌ر خوارزم‌ا ده‌سه‌لاتی په‌یدا کردووه، ئه‌وی بردووه‌ته‌وه غه‌زنده‌ین. بیروونی له گه‌ل سان مه‌ممود دا چووه‌ته هندو له‌ته‌ک زانایانی هندی دا ئاشنا بووه و له‌وی دافیزی زمانی سانسکر تیش بووه. پیوستی په‌راوه‌کانی ئه‌بوو ریحان تا سالی ۴۲۷ی کوچی نزیکه‌ی ۱۱۳ په‌راو بووه که زوربه‌ی ئه‌و په‌راوانه له‌باره‌ی ئه‌ستیره‌ناسی و میژوو و جو‌اغرافیا و فیزیکی و ده‌واناسی یه‌وه نووسیویه‌تی. له شوینه‌واره به‌ ناوبانگه‌کانی ئه‌وپه‌راوی «تحقیق مالله‌ند» که له‌و په‌راوه‌ دا له‌باره‌ی برّواو ری و رهوشتی هندی یه‌که‌نوه ئه‌دوی. ئه‌بوو ریحان به‌ دوو زمانی فارسی و عه‌ره‌بی ماموستا بووه و به‌یه‌کی له ماموستایانی گه‌وره‌ی ده‌وری خوی دینه‌ ئه‌ژمار.

بیکن *Bikin*: فرانسیس بیکن یه‌کی له پیتولانی ئینگلیسه که له سالی ۱۵۶۱ی زاین له له‌ندن دا له دایک بووه له سالی ۱۶۲۶ دا کوچی دوایی کردووه. بیکن گه‌لی په‌راوی له‌باره‌ی فه‌لسه‌فه‌و میژوو و رامیاری و لیکولینه‌وه نووسیوه، وه دزی ده‌وله‌تی پادشایی بووه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش بووه‌ته سه‌ره‌ک و هه‌زیرو پاشان به‌هوی دژایه‌تی یه‌وه گیراوه و خراوه‌ته به‌ندو له‌پاش ئازاد بوونی ئیتر نه‌ یانه‌پشتوو له‌ کارو باری ده‌وله‌تی دا دامه‌زرتیه‌وه، ئه‌ویش پاشماوه‌ی ژبانی به‌ لیکولینه‌وه توژانه‌وه بر دووه‌ته سه‌ر.

(ت)

تائو *tao*: ناوی ئایینیکه که شه‌ش سه‌ده پیش زاین له ولاتی چینا په‌یدا بووه. ئه‌م ئایینه به‌ هوی «لائوتسه» و به‌دی هاتوووه «چوانگ تسه» ئایینه‌که‌ی بو خه‌لک لیکداوه‌ته‌وه و شی کردوو‌ته‌وه. په‌یره‌وانی تائو ئه‌بی له هه‌موو جوړه خه‌بات و تیکوشینی ده‌ست هه‌لگرن و دلی خویمان به‌رین و پی‌به‌ندی جیهان‌نه‌ین. ئامانجی به‌زی لائوتسه ئه‌وه‌یه که خه‌لک له هه‌موو چه‌شنه خراپه‌یی خویمان به‌پارێزن و له خوپه‌سه‌ندی و دوو دلی خویمان لاده‌ن. له‌م ئایینه‌دا خوایانی جوړ به‌ جوړ ئه‌په‌رستری.

ته بهت Tabat: ته بهت له ئاسیای ناوهندی له نیوانی چین و هندوستان و برمه دایه. پایتهختی ته بهت، لهاسایه. خه لکی هم ولاته پهیرهوی ئایینی بوودان.

(ج)

جین Jin: یه کی له ئایینه کانی کونی هنده که له سهدهی شه شهمی پیش زاین دا پهیدا بووه. به پیی هم ئایینه هیچ کرسی مافی شهوهی نیه که هیچ گیانداریک ته شکه نجه و ئازاریدا. ئایینی جین له پهیرهوانی خوی داوای خو پاریزی و فهراموشی و گوشه گیری کردووه و گه لی بایهخی داووته روژ. لهم ئایینه دا هر کرسی ته بی زانستو بروا و خو پاریزی بکاته رینمونی خوی، وه به گویرهی هم ئایینه هم موشتی ته نانت ماکیش له جیهان دانهمره. جینیزم به لایه نگران و پهیرهوانی ئایینه که ته لین، وه یه کی له پهراوه بیروژه کانی هم دینه «ئالاماس» ه که داگری چلو شهش دهفته ره.

(چ)

چین Cin: چین ته که وپته خو ره لاتی ئاسیاوه به سهر که ناری زهریای ئارام دا شه روانی. سنووری لای باکووری سیری و مهغوولستان و لای باشووری قیتنام و لوس و برمه و هیندو سنووری لای خو ره لاتی زهریای ژاپون و لای خو رئاوای تاجیکستان و شه فغانستانه. ژماره ی دانیش تووانی پتر له ۸۰۰ ملیون دانراوه. زور بهی خه لکی چین پهیرهوی ئایینی بوودا و کونفوسیوس و لائوتسه ن. گه لی موسلمان و مه سیحیسی تیدایه.

(ح)

هلاج halaj: ناوی حوسهین کوری مه نصوروی هه لاجه که له سالی ۲۴۵ی کوچی له بهیضای فارس دا پیی ناو ته مهیدانی ژیانوه، وه له عیراق له شاری «واسط» دا خهریکی خویندن بووه. له یازده سالی دا چووه ته شووشترو له لای سههل کوزی عه بدولای تسته ری که یه کی له خواناسان و زانایانی گهوره ی زانستو ویزه و ریقونی بووه، خویندنه که ی خوی به ره پی داوه و پاشان رویش تووه ته شاری بهصراو بووه ته شاگردی عمر و کوری عو ثمانی مه کی و نزیکه ی سال و نیویک له مو شاره دا ماوه ته وه تا له سالی ۲۶۴ دا چووه ته بهغداو له لای جونهیدی بهغدادی ماوه پیی ماوه ته وه و ئیتجا چووه ته مه که وه له سالی ۲۸۴ گه راوه ته وه ته هوازو ماوه ی دوو سال له مو شاره دا خهریکی گوشه گیری و بیر کردنمه بووه، پاشان رویش تووه ته

خوراسان و لهویشوهه گهراوته مهکوه سهرئه نجام له سالی ۲۹۳ فلهسه فهی هندو
 بوودایسم نهوی بهره هندوستان راکیشاوهو پاش ئهوه چووه ته تور کستان و
 خهریکی لیکوئینهوهو نووسینی پهراوو رینموونی خه لک بووه. بهلام پاشان
 دهستی له نووسین کیشاوهو خوئی و خوای ناسیوهو گهیشتووه ته پلهو پایه ییکی
 بهرز که جگه له خوا کهسی نه دیوه له خوشیا «انا الحق» هاتووه ته سهر زمانیا.
 بهم هویوهه گیراوهو خراوته بهند، بهلام پهیرهوانی، ئهوه له بهند ئازاد ئه کهن.
 ناحزان یه کی له شاگرده کانی ئه گرن و گه لی ئه شکه نجه و ئازاری ئه دهن که
 شوینی ماموستا کهی پیمان پشان دا، بهلام شاگرده کهی حلاج ئه و ئه شکه نجه نهی به
 گرژینهوه و هر گرتو به ماموستا کهی خوئی گزی نه کرد. حلاج له سالی ۳۰۱
 کوچی دا دیسانهوه گیراوه هشت سال زیندانیان بو بری یهوه، وه له بهندیش دا
 بیکار دانهیشتو خهریکی په ره پی دانی بیرو رای خوئی بوو تا سهرئه نجام بریاران دا
 بیکوژن و ئه مه بوو که له سالی ۳۰۹ دا دایان له دار. شیخ عه تار له پهراوی «تذکره
 الاولیا» دا ئه لی: کاتی حلاجیان برده پی دار، به کوئ و زنجیره وه هله ئه په ری و
 ئه لین کاتی گه یشته پی دار، سی داره کهی ماچ کرده وه له ویدا وتیان ئیستا
 چونی؟ وتی سهر کهوتی بیواو له سی داره دانه. کاتی چووه سهر سی داره کهوه
 دهستیکیان په ران و ئه ویش پی که نی. وتیان بو پی که نیت؟ وتی: دهستی بنیادهم
 بهستن ئاسانه، بهلام مفرده ئه بی هه موو ده می خوای له بیر بی و به شادمانی یهوه
 ناوی ئهو بیا. ئینجا پیکانیان به هره بری یهوه و وتیان ئیستا چونی؟ بزهیکی
 گرتوهو وتی: بهو پیمه وه ریگم ئه بری، بهلام بهم پیکه ی ترمه وه هر دوو جیهان
 ئه گه رییم. پاشان خوینی هر دوو دهستی که له بنا په ران بوویان مالیه روومه تیا.
 وتیان ئه م کاره ت له بهرچی کرد؟ وتی: گه لی خوینم لی رویشتووه بو به ئه م کاره مه
 کرد که نه لین تر ساوه و رهنگی زهرده هله گه راوه. وتیان ئه ی بوچی خوینت مالیه
 مه چه کت؟ وتی: دهست نویزم گرت. وتیان چ دهست نویزی؟ وتی: بو ئه وین ئه بی
 دوو رکا ت نویز بخوینزی که دهست نویزه که ی ئه بی به خوین بگیرری. هه مووی
 خه لک له دوریا کو بو بوونه وه هه ندیک بوئی ئه گریان و هه ندیکیش په لیان تی
 گرتو گوئی و لووتیشیان بری، وه له کاتی نویزی شیوان دا سهریشیان بری و له م
 کاته دا بزهی گرتوهو گیانی ده رچوو. له جالیکا له سهر تا سهری ئه ندامیا ئاوازی
 «انا الحق» هله ئه سا، له شی ئه ویان سووتان و له خو له که وه شی ئاوازی «انا
 الحق» ئه هاته گوئی، هر وه ها له کاتی کوشتنیا له هر دلویی خوین که له
 له شیوه هه ئه تکا، و شه ی «الله» ئه بیسرا.

(۵- زه)

دانته dānta: یه کی له هونهران و نووسهران و وینه کیشانی ئیتالیایه که له سالی ۱۲۶۵ ی زاین له شاری فلورانس دا پی ی ناوته مهیدانی ژیانوهه. ههر له منالی یهوه خهریکی خویندن بووه له ههژده سالی دا فیری همووی زانسته کانی ئهوه سهردهمه بووهوه بووهته لیکولهرو بیتول و وینه کیش و ویژه وانیکی شارها، بهلام پسپوری ئهوه زیاتر له بیتولی ئایینه کان دا بووه. لهو خوله داخه لک له بهرامبری ستمی دهره به گه کان دا رایه ریون و دانتهش چوهه ریزی نازادی خوازان و له گه ل دهره به گه کان دا بهریهه کانی ی کردووه بو مافی چینی ههژار گه لی تیکوشاوه و سهر کهوتووه. ئهوه له گه ل ئهوه ی مروییکی دیندار بووه، دوژمنی دروو دهله سه و نهزانیس بووه. بهم چه شه نه ژانی بردووهته سهر تا له سالی ۱۳۲۱ ی زاین له ته منی ۵۶ سالی دا کوچی دواپی کردووه.

داوود dāūd: کوری ئیشاو له ره سه نی یه هووزای کوری به عقوبه و یه کی له پیغه مبه رانی جووله که یه. وه کوو ئه لاین له سالی ۹۷۰ ی پیش زاین دا هاتووه ته جیهانه وه، وه له سالی ۱۰۷۰ له ته منی ۱۰۰ سالی دا کوچی دواپی کردووه. له زه مانی ئشموویلا له خه لاتی کوشتنی جالوت دا، تالووتی کچی خوی پیدا، وه له بهر ئه وه ی پیاویک نه به زو نه ترس و شهزی بوو، روژ به روژ سهر ئه کهوت. که تالووتی زنی مرد، بوو به پاتشای جووله که و پاشان له لایهن خواوه بووه پیغه مبهرو «زبور» یشی بو هه ناردرا. سهر ئه نجام له پاش چل سال پیغه مبهری له ته منی صد سالی دا کوچی دواپی کرد، وه وه کوو ئه لاین گوړه که ی له شام دایه.

زه رده شت zardašt: زه رتوشتره که کوری پورووشه سپو نه وه ی سسپیمانته. به پی ی نووسراوی نووسه رانی یوونانی کون، وه کوو ئیکزان تووس و ئه فلاتوون و ئه ره ستوو و پلینووس و... زه رده شت له نزیکه ی ۶۵۰۰ سالی پیش زاین دا له که ناری گومی شیز که له نزیکه ی تیکانته په ی هه وشاردایه له دایک بووه، هه ندیکیش ئه لاین خه لکی لای گولی ورمی یه. له سی سالی دا له لایهن خواوه بووه ته پیغه مبهرو دهستی کردووه ته بانگ کردنی خه لک بو په رستی خواپیکی تاقو ته نیا. موغه کان و نه یاران لی هه ستاونه ته سه ری و ناچار رای کردووه ته سه رچومی «تائیته» که له نزیکه ی گورگان دایه. ئینجا چوهه ته به لخو رویشتووه ته لای گوستاسپو ئه ویش ئایینی زه رده شتی په سه ند کردووه هاتووه ته سه ری و رچه ی خواپی ئه وه پاشان په ره ی داوه ته ئایینه که ی، له دواپی داشه ریک له نیوان ئه مان و ئه رجاسپی تورانی دا رووی داوه و زه رده شت له وشه ره دا کوژراوه. به لام ئایینه که ی

له تاو خه لكا ماوه ته وه. په راوه كه ي زه زده شت ناوي ئاويستايه يو به زماي مادي يا كورد ي نووسراوه. چونكه سپيماي با پيري زه زده شت به پي ي به لگه كاني ميژويي له گه لي ماد يا كورد بووه زه زده شت ي په راوه كه ي به كورد ي داناوه. زه زده شت له ئاويستا دا خه لك بهم چه شنه ئاموز گاري نه كا:

ئهم سي شتانه به گوي بسپيرن ريگي ژياتان وه ها رابويرن يه كمه وتاري جوان هه لر يژن وته ي بي خه وشو بايدار بيژن دووه هم بير يكي زور چاك هه لين هه تا له ژينا سه ركه وت بينن سي هم كرده وي جوان بنوين به هم سي يانه خه فته ئه روين له كارو فرمان بكنه ئه نديشه بير يكي جوان بكنه پيشه له گه وه هه تا رهنجه رو شووان وتاري به نرخ بيرنه زووان كرده وي باشو ره فتاريكي چاك هه تا كوو ماون بنوين له خاك له ريگي چاكه و باشي تيكون تا شيره ي چاكه ي ژيان بنوشن هيربه دا هه لسه به يانه ساده ي به نه واي بهر ز سا زووكه ئاده ي هر ئه شم وهو وه هيشتم ئه ستي: بخويته تاكوو دوور بي له په ستي

ژول سيزار *zōl sizār*: له «۱۰۰ - ۵۶ ييش زاین» دا ژياوه. تافي جواني خوي له شهرو شوړه كاني رامباري روم دا برده ته سهر. قهرالي روم كه له ودمه دا ناوي «سولا» بووه، داواي ليكردوه كه زنه كه ي بهر له كا. به لام سزار گوي ي پي نده اووه له ترسي ئه و دا هه لاتووه له پاش مردني سولا گه راوه ته وه رومو له گه ل ده سه لاتداراني رومو كه وتووه ته بهر بهر ه كاني و پاشان روپشتووه ته ئيسپانيا و له ويوه چموه ته «تير» و له گه ل پومپه و كراسوس دا په يماي به ستووه له پاش ماوه ي روميان گرتووه. ئه وسا بو بده ست هيناي ئورويي خور ئاوي، ماوه ي جهوت سال به شهز هاتووه، به لام به هيواي خوي نه گه يشتووه به ده ستي كاسيوس و پرتوسه وه كوژراوه.

(سي)

سپار تاگوس *sipartākos*: له سالي ۷۳ ييش زاین دا ژياوه. سهر كرده ي كويله ي رومي گرتووه ته ده سته و رامبيري كويله داران و زورداران راوه ستاوه و شوړ شيكي هه لگر ساندووه به شي زوري باشوروي ئيتالياي كه وتووه ته ده سته و كويله كاني له ديلي رزگار كرده وه. سالي ۷۱ ييش زاین دوژمنان به سهر كرده ي «كراسوس»

و پومیپوس»، سپار تاگوسیان تی شکاندوووه له تولی ئەو شوژشەش دا شەش هەزار کۆیلەیان خنکاندوو.

سین ئوگوستین *sinugustin*: له سالی ۳۵۴ی زاین له تاگاستی نزیکي شاری توونس دا له دایک بووه له سالی ۴۳۰ی زاین له تمهني ۷۶ سالی له ئەلجەزایر دا کۆچی دوایی کردوو. وه کوو ئەلین ئوگوستین هەر له منالی یهوه فیجگار به بیرو هوش بووه، وه باوک و دایکی، ئەویان بو خۆبندی زانست ناردووته شاری مادوراو پاشان چووته «قرطاجنه» و لهوی دا فیزی پیتولی بووه له نوزده سالی دا خوی به خۆبندی ریئونی خەریک کردوووه پاشان چووته سەر ئایینی مانی. مانی بزواي له سەر دوو گوههري تیشک و تاریکی بووه، وه لای و ابووه ئەگەر مرو خوی له خرایي بیاریزی ئە و تیشکی خوایی ئەچیتە دلای و هه موو دم وه کوو تیشک ئەدره وشیتهوه، ئەگەر وانه بی ژیان له تاریکی دا ئەباته سەر و پاشان گیانی ئەچیتە قالیی گیاندارانی درندوه. ئوگوستین له پاش ماوهی وازی له ئایینی مانی هیناو چوووه رومو بووه مهسیحی و پاشان رویشته ئەلجەزایر و بووه قەشەمی شاری هیپو. له ئوگوستنوه گەلی پەراو له باره ی پیتولی یهوه به جی ماوه.

سوقرات *suqrāt*: سوقرات که یه کی له پیتولانی گهوره ی یوونانه له سالی ۴۶۹ی بەر له زاین له تاتن دا له دایک بووه. باوکی پهیکه رساز و سهنگتاشیکی بی پینه بووه، وه دایکی مامانی کردوو. سوقرات له ماوه نیکی کهم دا فیزی هه ندازه و ئەستیره ناسی و موسیقی بووه هەر له منالی یهوه له گەل «سوفستای یه کان» دا پله بازی کردوووه له هونەری لیکولینه وه قه پزلاندن دا گه شتووته پله و پایه ی ماموستای. جاریکیان له سروشی په رستگای «دلف» په سیار کرا که له سه رتاسه ری یوونان دا له سوقرات زانتر هه یه؟ له وه لام دا وتی: «هیچ که سی له ئەو ژیرترو زانتر نه». لهوه ی که زور به ی خه لک ریزیان ئەگرت و روویان تی ئەکرد، گەلی دلته نگو زویر ئەبوو، چونکه ئەبوت من شتی نازانم. یه کهمین بیرو ئەندیشه ی سوقرات ئەوه بوو که له نیوانی پیشه ی باوک و دایکی یه کیکیان هه لبژی و خه ریکی. خزمه تی خه لک بی. بەر لهوه ی خه ریکی کاری بی، چوووه خزمه تی سه ربازی و له مهیدانی شه ر دا به چه شتی زیره کی نواند که هه موو فه رمانده کان خوشیان ئەویست. له پاش خزمه تی سه ربازی خه ریکی ده رس و تنه وه بوو. که می زیوی به که له پوور بو مابوووه که دایه یه کی له شاگرده کانی تا کاری پیوه بکاو ئیتر پیوستی به وه رگرتی پوول له شاگرده کانی یهوه نه بی. ئەم کاره ی بووه هو ی ئەوه که ئاموژ یاره کانی تر داوینی ئەوله که دار بکه ن و له وانه و تنه وه بیخه ن و سه ر ئەنجام به هو ی کوشش و ته قه لای دوژ منانه وه له سالی

۲۹۹ی بهرله زاین ئهویان بهتاوانی ئهوه که لاوان بهرهو بی:بروایی رائه کیشی له دادگای فهرماشتی دا به مهرگ تاوانباریان کرد. سوقرات له بهر ئهوهی ریزی بو یاسای ولاته که ی دا ئهنا، ئهوه بوو که پیاله یی ژاری خواردهوو گیانی به گیان ئافهرین ئه سپارد. شاگرده کانی «ئهریستیپ» و «مدون» و «تقلیدس» و «ئهفلاتوون» ری ی ئهویان گرت بهر، وه ئهفلاتوون به چهشنی ری ی ما موستاکه ی روشن کردهوه که ناوبانگی ئه وه له جیهان دا دهنگی دایه وه.

سورن sūrīn: یا سوورنا یه کی له سهردارانی بهناوبانگی پارتی یه که له زمانه ی ئهشکی سیزده هه م دا ژیاوه. له سالی ۵۳ی بهر له زاین دا کراسوس سهرداری بهناوبانگی رومی تیک شکانده وو. وه کوو ئه لاین سوورنا وه ک ماده کان جل و بهرگی ئه کرده بهرو پی ی خوش بوو بهوینیه ی ئهوان ژیان با ته سهر. ئه م سهرداره قاره مانه له گه ل ئه وه «ئهردی» گه یانده سهر تهخت و رومی یه کانی شکست دا، له جیانی پاداشت و دهست خو شانه و خه لات که چی به دهستی ئه وه وه کوژراو له خا ک دا نیژرا.

سهلمان salmān: به سهلمانی پارسی بهناوبانگه و گوایه ناوی راسته قینه ی «روژبه» و خه لکی رامهورمز بووه. له ریگا دا ریگر گرتوو یانه و پاشان به دیلی فرو شراوه و له مه دینه دا پیغه مبهری گه وه ی ئیسلام ئه وی له جووله که بیک به سی بنه داری خورما و هه ندی زیر کریوه بووه ته یه کی له یارانی هه ره به ریزی پیغه مبهر. ناوبراو له سهرده می عوتمان دا کراوه ته فهرمانزه وای مادایان یا مه داین، وه له سالی ۳۵ یان ۳۶ی کوچی ههر له و شماره دا مردوووه له ویش نیژراوه و بارگاکه ی به ناوی «سهلمان پاک» له لای خه لک نا سراوه.

سهیلان saylān: یه کی له ولاته کانی ئاسیایی یه که که وتوو ه ته باشووری خو ره لاتی هندوستانه وه. بهر هه می ئه م ولاته پتر چای و گو یزی هندی و برنج و میوه یه. شماره گرنگه کانی سهیلان بریتین له: کندی، گال. کیوی پیروزی بوودایی یه کان که به ناوی «کیوی ئاده م» ناسراوه له باکووری ئه م ولاته دایه.

سیک: Sīk: یه کی له ئایینه کانی نه ته وایه تی هنده که به هو ی «ناناک» وه له سه ده ی پانزه هه می زاین دا دامه زراوه. په یزه وانی ئه م ئایینه پتر له په نجاب دانه ژین. سیکه یزم به په یزه وان و لایه نگرانی ئه م ئایینه ئه لاین.

(ص)

صلاح الدینی ئه یووبی Salāhuddīni ayūbi: صلاح الدین له سالی ۵۳۲ی کوچی دا هاتوو ه ته جیهانه وه، ههر له سهرده می منالی یه وه چوو ه ته قوتابخانه و خهریکی

خویندنی فقهی ئیسلامی و قورئانی بیروز بووه، بدهم ئه‌میشه‌وه فی‌ری سواری و راوو رمبازیان کردوو به جوړی که خاوه‌نی په‌راوی «حیاه صلاح‌الدین الأیوبی» ته‌لی: که صلاح‌الدین له‌بهر ئه‌وه‌ی له‌ره‌سه‌نی کورده له‌سوار چاکی و ئازایی و نه‌بزی و نه‌ترسی دا بی وینه بووه. له‌تمه‌نی سی و دوو سالی دا له‌لاین خه‌لیفه‌وه کراوته وه‌زیری میسر، وه له‌پاش ماوه‌یی شاری «قابس» و هم‌مووی «ته‌رابولسی خورئاوا» و «توونس» ی گرتوو و تووران شای برایشی ناردوو ته‌یهم‌ن و ئه‌ویشی خستوو ته‌ ژیر ده‌سه‌لای خویه‌وه. صلاح‌الدین پشتی به‌نفته‌وه‌ی کورد قایم بووه، وه زوربه‌ی سپاکی داگری سورانی و هه‌کاری و میرانی و زه‌زاری و هوزه کورده‌کانی تر بووه. به‌کورتی صلاح‌الدین ده‌وله‌تیک‌ی زور به‌ده‌سه‌لای ئه‌و ده‌وره‌ی بی‌ک‌ه‌وه‌ ناوه، وه له‌سالی ۵۷۰هـ کوچیش دا شامی داگیر کردوو. صلاح‌الدین ئه‌یه‌ویست که هه‌مووی گه‌لانی موسلمان ریک بک‌ون و بینه هیزیک، وه له‌به‌رامبه‌ری دوژمنانی ئیسلامه‌وه‌ راوه‌ستن. ته‌قه‌لاو کووشی صلاح‌الدین به‌فیروز نه‌چوو، وه گه‌لیک له‌قه‌رمانه‌وایانی ئیسلام سه‌ریان بوی دانه‌واندوله‌سالی ۵۷۵هـ کوچی دا په‌یمانی یه‌کیه‌تی‌یان له‌گه‌ل دا به‌ست. سه‌رده‌ره‌کانی فه‌رنگ که له‌و ده‌مه‌ دا فه‌له‌ستینیان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو، ریگه‌یان به‌کاروانه‌کانی ئیسلامی ئه‌گرت و رووتیان ئه‌کرده‌وه‌ هه‌ندی جاریش به‌دیل ئه‌یانیانگرت، ئه‌وه‌ بوو که صلاح‌الدین له‌شاری «بوسرا» دا باره‌گای هه‌لدا، وه له‌سالی ۵۸۳هـ کوچی له‌بهر «حطین» دا شه‌ریکی گه‌وره له‌نیوانی له‌شکری ئیسلامو خاچ په‌رسته‌کانا رووی داو سه‌ره‌نه‌جام له‌پاش پینج سال شه‌رو شوژ فه‌ره‌نگه‌کانی تی‌شکاند. ئه‌مجار ریچاردی شیردل به‌نوینه‌ری خاچ په‌رسته‌کان چوو له‌ی صلاح‌الدین و داوای ئاشتی لیکردو له‌سالی ۵۸۸هـ کوچی دا په‌یمانی ئاشتی‌یان به‌ست به‌مه‌رجی که ولاتی ئیسلام به‌جی ییلن و ئه‌مانیش کاریان به‌خاچ په‌رسته‌کانه‌وه‌ نه‌بی. وه به‌م چه‌شنه‌فه‌له‌ستین له‌ده‌ستی فه‌ره‌نگه‌کان سه‌نراه‌وه‌. به‌داخه‌وه‌ صلاح‌الدین له‌پاش ئه‌م سه‌ره‌که‌وته ئه‌وه‌نده نه‌ژیاو نه‌خوش که‌وت و له‌سالی ۵۸۹هـ کوچی له‌تمه‌نی ۵۷ سالی دا کوچی دوابی کرد. روژی مردنی ئه‌و به‌جوړی که میژوو نووسه‌کان نووسیویانه یه‌کی له‌روژه سه‌خه‌ت باره‌کانی گه‌وره بو ئیسلام و موسلمانان بووه.

(ع)

علی ali : کورزی ئه‌بوو تالبو ئاموزاو زاوای پیغمبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلامو خه‌لیفه‌ی چواره‌می موسلمانانه. له‌سالی ۳۵هـ به‌ر له‌کوچی له‌مه‌که دا هاتوو ته‌جیه‌انه‌وه،

وه له سالی ۳۵ی کوچی دا بوو ته خه لیفه و له زور بهی شه ره کانی زه منی پیغمبره هاوبه شی کردوه. به داخه وه له دوری شه واهلی ژا زوه له ناوی موسلمانا رووی داوه، گهرچی ناگری هه مووی شه ژا زوانهی کوژانو وه ته وه، به لام سه ره ته نجام له سالی ۴۰ی کوچی له ته منی شه ست و سی سالی دا به دهستی پیاویکی ناپاک له هوزی «بنی مراد» کوژراوه له کووفه دا نیژراوه. هافی عهلی پیاویکی نه به زو نه ترس و شه هتوت و به زمان بووه، وه سه تراسه ری ژیانی خوی به سهختی بردو وه ته سه ر. هزی له کار کردن کردوه وه هیچکاتی بیکار دا نه نیشتو وه گهلی دیندارو دادگهر بووه.

عیسا *isā*: کوزی مره مو یه کی له پیغمبرانی (اولوالعزم) ه. له سالی ۶۲۲ی به رله کوچی پیغمبره ری گهره ی ئیسلام له فه له ستین دا له دایک بووه و سالی له دایک بوونی شه بوو ته میژووی زاین، له سی سالی دا بوو ته پیغمبره له سی و سی سالی دا به دهستی جووله که ییک له خاچ دراوه.

(ف)

فردوسی *firdawsi*: یه کی له هونه رانی سه ده ی چواره مو پینجه می کوچی به، وه وه کوو شه ئین له دورو به ری سالی ۴۱۱ یا ۴۱۶ی کوچی له شاری تووس دا مال ناوایی له جیهان خواستوه. یه کی له کاره کرنه کانی شه که نه نجامی داوه، کو کردنه وه هونینه وه ی چیره که کونه کانی ئیرانی به که له سالی ۴۰۰ی کوچی دا ته وای کوچی کردوه و ناوی ناو ته «شانامه».

فلوتین *flotin*: له سالی ۴۰۵ی پیش زاین دا له دایک بووه له سالی ۲۷۰ له ته منی ۶۵ سالی دا مردوه. له بنه ره تا خه لکی روم بووه له شه سکه نده ری به دا له خزمه تی نومونوس ساکاس دا بووه هزی له زانیاری و فره هتگی ئیرانی و هندی کردوه. کاتی ویستیان په بیکه ری شه دروست کهن، وتی له ش و شه ندام به که لکی چی دی، دل و ده روون شه بی پاک و خاوین و پر له خواناسی بی. بو ژاشنایی له گه ل زانیاری ئیرانی به کان دا هاتو وه ته ئیران و له گه ژانه وه ی دا بوروم کوچی دوایی کردوه. فلوتین له تاخرو ئوخری ته منیا په نجاو چوار نامیلکه ی له باره ی پیتولی به وه نویسه. شه خوی به سه رچاوه ی هه مووشتی داناوه.

(ق)

قارون *qarun*: ناموزای مووسایه و گوايه له مووسا وه فیری کیمیاگری بووه و گهلی له

سده زینه کانی کردووه ته زیرو گهلی سامان و دارایی کو کردووه ته وه. وه کوو
 نهلین: چل خانووی پر له گهنجی بووه و هیچی به هه ژار نه داوه و گویشی بو موسا
 شل نه کردووه و پاشان خواقاری لی گرتووه و له گهل گهنجه کانیانیا نوقمی زهوی
 کردووه و له ناوی بردووه.

(ک)

کانت kánt: ناوی ئیمانویله و یه کی له پیتولانی هه ره به ناوبانگی ئه لمانی یه و له سالی
 ۱۷۲۴ی زاین له شاری کونینگسبرگ دا پی ئی ناوه ته مهیدانی ژیا نه وه، وه له سالی
 ۱۸۰۴ دا له جیهان مال ئاواپی خواستووه. له ههشت سالی دا چوو ته فیژگه و
 خهریکی خویندن بووه و له سیزده سالی دا دایکی له دهست داوه. دایکی که ژنیکی
 پاریز کار و دیندار بووه له ماوه دا له بارهینان و توره و شیوازی ئایینی و خو و
 رهوشتی ئه و کوتایی نه کردووه، به پی ئی رهوشتی ئه و سهرده مه له شازده سالی دا
 چوو ته زانستگهی کونینگسبرگ و له زانکوی پیتولی دا خهریکی خویندن بووه. له
 سالی ۱۷۴۶ دا باوکی کوچی دواپی کردووه و ئه ویش ناچار خهریکی وانه و تنه وه
 بووه، به لام دهستی له خویندن نه کیشاوه و سهر نه انجام زانکوی پیتولی به نه انجام
 گه یاندوووه و پاشان چه ندین بهرگ به راوی له باره ی پیتولی یه وه نووسیوه و له چایی
 داوه. کانت تا کوتایی ته مه نی له زانستگهی کونینگسبرگ دا خهریکی وانه و تنه وه
 بووه. مهرگی ئه و هه مووی خه لکی ئازیه ت بار کردووه، وه تهر مه که ی له ژیر
 هه یوانی دهره وه ی کلیسای شاره که دا سپیراوه ته خاک. له سهر گوره که ی دا ئه م
 کوشه که له یه کی له په راوه کانی دا هه لیزیراوه هه لکه نراوه: «ئاسمانی پر له
 ئه ستیره له ژوورسهرم دایه و یاسای هیمی له دلی من دا جی ی گرتووه».

کراسوسی Kirasos: له «۱۱۵ - ۵۳ی پیش زاین» دا ژیاوه. یه کی له سهرداران و
 که موپانی رومه که له سالی ۷۱ دا بووه ته دادیاری روم و سپارتاکوسی تی
 شکاندوووه و له سالی ۶۴ دا بووه ته فه مانه وای سووریوه و له مه دا چوو ته
 گزی ئیرانا و شه ریکی سهخت دهستی پیکردوووه و له شه ره دا کوژراوه.

کندی Kindi: ناوی یه عقووب کوژی ئیسحاق، یه کی له زانایان و پیتولان و ژماره زانانی
 سه ده ی سیه می کوچی بووه. کندی له لای زانایانی خول و سهرده می خو ی فی ری
 زانست بووه، وه «ابومعشر البلیخی» یه کی له شاگردانی ئه و بووه. وه کوو نه لین
 ئه و له سالی ۲۵۰ی کوچی دا له جیهان مال ئاواپی خواستووه. له کندی یه وه
 گه لی په راو نامیلکه به جی ماوه که زوربه ی ئه و په راوانه ی له یونانی یه وه
 وه رگیراوه ته سهر زمانی عه ره بی، وه گه لی شوینه واریشی له باره ی پیتولی و.

ټه سټيرمو هه نډازمو بږيشكى و موسيقى يهوه داناهو.

كوټفوسيووسى Konfusyus: له سالى ۵۵۱ى بهر له زاين دا هاتووه ته جيهانهوه، وه له سالى ۴۷۹ له تمهنى ۷۲ سالى دا كوچى دوايى كړدوه. له بيست سالى دا قوتابخانه ييكى يو لاوان بهدى هيټاوه تا ثاره زوومه نډانى قهوسه لهى دهوله تى، فيرى رهفتارو كړدوه ي باشتو بن. يو هه لچهر خاندنى ټهم فيرگه يه چووه ته پايتختو له گهل «لاټوسه» دامه زرينه رى «ټاټويسم» ديدارو وتو ويژى كړدوه. ههر لهم دمه دا كراوه ته وه زيرى كشتو و كالى فهرانزه واى مه لېه ندى «لوو» كه ټيستا ناوى «شاتونگه». پاشان دهستى له كارى دهوله تى به رداوهو ژيانى خوځى ته رخانى هه زارانو نووسينى نووسراوو په راو كړدوه. و ته كانى ټهو له پينچ په راو دا كو كراوه ته وه كه برين له: «په راوى ميژوو، په راوى گوران، په راوى هوټراو، په راوى رهوشتو باسو خواسى به هارو پاييز». دو و سهده له پاش مردنى ټهو «تسين» قه رالى چين تى كوشى كه شوټنه واړه كانى له ناو بيا، به لام له بهر ټه وه ي په يره وى زور بوو نه يوانى ټهم كاره بكه. ټيستا ش كه چه نډين سهده له مرگى ټهو تى په يره وه، له چين وژاپون و خوره لاتي دورا په يره وى زوره. كوټفوسيووس ههر گيز خوځى به پيغه مېهر داننه اووه شتى وايشبه نه گوټووه، به ټكوو ټهو له نووسراوه كانيا خه لكى ټاموژگارى كړدوه كه ريگه ي راستو دورست بگرنه بهر، وه به سووكى ته ماشاى يه كتر نه كهن. كورته ي قسه كانى ټهمه يه: له گهل خوتا يه كړوو و راس به، وه له گهل خه لكا هه تا ټه توانى خاص به.

(گ)

گاندى gandī: له سالى ۱۸۶۹ى زاين دا له داىك بووه له ۱۹۴۸ له تمهنى ۷۹ سالى دا كوچى دوايى كړدوه. ههر له منالى يه وه له هندوستان دا خه ريكي خوټنډن بووه پاشان چووه ته ټينگلستان و خوټنډنى ته واو كړدوه. سه ره تا له بومه يى و ټه وسا له ټه فريقاى باشوورى دا به كارى را ميارى يه وه خوځى خهريك كړدوهو له گهل كه له گابى دا كهوتوه ته بهر بهره كانى بو مافى نه ته وه كه ي، ټينجا هندى ياساى سته مكارانه كه له لايمن ټينگليسى يه كانه وه يو گه لى هند دانرا بوو به هوى بهر بهره كانى ي گاندى يه وه هه لوه شا يه وه. گاندى له پاش ټهم سه ره كهوتنه گه را يه وه هندو له هنديش دا له گهل نه يارانى گهل دا كهوته بهر بهره كانى و كراسيكي ساده ي ټه كرده بهرو خوراكى له شيرى بزنى بوو كه خوځى به خيوى ټه كرده، له خورى بزنه كوش بهنى ټه ريساو بړواى له سه ره ټه وه بوو كه هندى يه كان به پيشه ي نه ته وا يه تى خويان پشت بيهستن وشت له دهره وه نه كرن. له سالى ۱۹۲۲ دا

ئەويان بە تاوانى ئازاوه نانهوه زىندانى كردو شەش سال بە نديان بو بىرى يەوه. بەلام لەدوو سال پتر لە بەندا نەبوو، پاشان كە لە بەند ئازاد بوو، بووه سەرۆكى ئەنجومەنى نەتەوايەتى و لەو پش دا بو رزگارى گەلى هندو هندوستان تىكوشى. سەرئەنجام ولاتى هندوستانى بە سەربەخويى گەياندو كە لەگايى راونا، بەلام بە داخهوه لە سالى ١٩٤٨ى زاین دا بە گولەى دوژمنىكى ناپاكهوه پىكراو گيانى بە گيان ئافەرين ئەسپارد.

گوشتاسپ *gustāsp*: كۆرى لوهراسپى كەيانى يە. بەپىي ئەفسانەكانى كۆنى ئيرانى، گوشتاسپ لەبەر ئەوهى لەگەل باوكيا نيوانىكى خوشى نەبووه، چوووتە رۆمو كەتايوون كچى قەيسەرى رۆمى خواستوووه پاشان باوكى يەكى لە كۆرەكانى ترى كە ناوى زەمىر بووه ناردوو يەتە شوپنيا و ئەو پش گەراوه تەوهو چوووتە سەرتەخت و ئائىنى زەرەدەشتى پەسەند كردوووه برواى پى هيناوهو پەرهى پى داوه.

(ل)

لائوتسە *lāotisa*: لە سالى ٦٠٤ى پيش زاین داژياوه، وه يەكى لە زانايانى ولاتى چينه. ئەم زانايە ئائىنىكى بە ناوى «تائوويسم» بەدى هيناوهو پەراوئىكى بە ناوى «تائوتەگنىك» نووسيوه كە پرى لە زاراوهى شاراهى خواناسى. بو نمونە وشەى تائوى بەو چۆرە شى كردوو تەوه: «تائو وه كوو دەفرىكى چۆلە كە مرو ئەتوانى ئاويشى لى هەلكيشى، ناوەرۆكيشى ئەوهندە قوول و بى بنە كە هەرگىز تەواو بوونى بوئيه. تائو وه كوو ئەستىيىكى قوولە كە ئاوه كەى هەرگىز وشك نايى. لائوتسە لای وايه كە زانست بو مرو زيانى هەيهو ئادەمىزاد سەرئەنجام بەهوى زانستەوه لە ناو ئەچى.

(م)

مانى *māni*: وئنه كيشى بەناوبانگ و پيغه مبهرىكى ناسراوه كە لە سالى ٢١٦ى زاین لە سالى چوارەمى پاتشايى ئەردەوانى پينجەم لە شارى بابل دا لە داىك بووه. داىكى لە شازادەكانى ئەشكانى بووهو باوكى فاتەك خەلكى هەمەدان بووهو روشتوو تە بابل و لە يەكى لە گەزە كەكانى تيسفوون دا نيشتەجى بووه. مانى لە سالاانى ٢٤١-٢٤٠ى زاین دا بووتە پيغه مبهرو پەراوئىكى بە ناوى شاپوورى كۆزى ئەردەشپىرى بابەكان نووسيوه ناوى ناوه «شاپوورگان». لە سالى ٣٧٧ لە خولى بارامى يەكەمى ساسانى دا كە تەمەنى شەصت سال بووه گيراوهو خراوتە بەندو

هموو روژی ټهشکهنجه و تازاریان داوه، بهوه شهوه وازیان لی نه هیناوه و بیستیان گرتوه تهوه و پریان کردوه له کاو له سهر دهر وازی گوندی شاپورا هه لیا نواستوه. ئایینه که ی له پاش خوی پهری سه ندوه و له به شیکی گه وری ئاسیا و ئوروپا و هه فریقا دا بلا و بووه تهوه. په زاوه ئایینی به که به وینه رازاوه تهوه ناوی «ئهرژهنگ» ه.

مووسا *mūsā*: کوری عومران و به کی له پیغه مبهرائی به ناویانگی جووله که به. وه کوو له په زاوه ئایینی به کان و قور ئانی پیروز دا هاتوه: دایکی له ترسی فرعون میسر ئهوی نایه سه ندوو قیک و فرهی دایه ناو ئاوی رووباری نیلهوه، ئهویان له ئاو گرتوه و ئاسیهی ژنی فرعون به نهینی به خپوی کردو باری هینا. له خولی لایه تی و تافی جوانی دا چوه لای شوعه یب پیغه مبهرو له جیاتی سی سال شوانی کچه که می خواست و گه زا یهوه میسر. شوعه یب گالو کیکی دابووه مووسا، له ری داژنه که ی زانی گرت و ئه ویش چوو ئاوی بو بینی. له سهر داریک دا چاوی که وته تیشکیک که دهنگیکی لیوه هات و وتی: «انی انا الله» واته من خوام. ئه و سسا له لایه ن خواوه بووه پیغه مبهر، په رچوو موچه یی ئه مه بوو که گالو که که ی ئه بووه ئه ژدیهایی. پاشان بورزگار کردنی جووله که کان رویشته میسر و ئه وانی له گه ل خویا برده دهستی سینا. مووسا بو رازو نیاز ئه چوه کیوی «طور» و خوایش له وی دا «تهورات» ی بو دابهزان. کاتی مووسا له گه ل خوا دا قسه ی ئه کرد، دا وای لی کرد که به چاوی بیینی. خوا وه ئامی دایه وه: «آن ترانی» واته: تو ناتوانی بمیینی. بهم جوړه ئه م پیغه مبهره ژبانی خوی بور زگاری گه له که ی برده سهر تا له ته مهنی ۱۲۰ سالی دا کوچی دوا یی کرد.

مه زده ك *mazdak*: به کی له پیغه مبهرائی کونی ئیرانه که له زه مانی قوبادی ساسانی (۴۸۸-۵۴۱ ه پیش زاین) دا سهری هه لداوه. بنه رته ی ئایینه که ی به پی ی بهرام بهری و هاو به شی سامان و دارایی دانراوه. قوباد ئایینه که ی په سه ند کردوه و بر وای پی هیناوه. به ئام له بهر ئه وه ی دهر به گه کان و سامان دارانی ئه و سهر ده مه رووی خوشیان له گه ل ئه م ئایینه پیشان نه داوه، قوبادیش رووی له مه زده ك وهر گیزاوه له ئاخرو ئوخری پاتشایه تی دا ته وای په بره وانی مه زده کی له جینیك دا کو کردوه ته وه هه موویانی کوشتوه ئه لین ئه و کوشتاره ش به دهستی نه و شیر وانی کوری ئه نجام دراوه پاشان مه زده کیشیان زینده به گور کردوه. مه لاصه درا *malā sadra*: ناوی صدرالدین موحه ممد کوزی ئیبراهیمی شیرازی به که به «مه لا صدر» به ناویانگه، وه به به کی له پی تو لان و زانایانی سه ده ی یازده ه می کوچی ئیران دینه ئه ژمار. مه لا صدر له شیراز دا له دایک بووه له پاش مهرگی

باوکی رویشتووه ته شهسپه هان و له لای میر دامادو شیخ بهایی دا خهریکی خویندن بووه و چند جاریش چووته مه که. مهلا صدرا گهل شوینه واری داناو که گرنگترینی ئه و پراوانه بریتین له: «اسفار اربعه و شواهد الربوبیه» و «واردات القلبیه» و «شرح اصول کافی».

مهولهوی mawlawi: مهولانا «جلال الدین محمد بن بهاء الدین» که به مهولهوی و مهلای رومی به ناوبانگه، له سدهی چهوتهمی کوچی دا ژباوه، وه به یه کی له خواناسان و هونه رانی گهره ی ئیران دیته ژمار. جلال الدین له بهلخ دا له دایک بووه بهلام له بهر شهوی زوربه ی ژبانی له قوونیه دابردووته سهر به رومی ناوبانگی دهر کردوه. بهاء الدین باوکی له بهر ناکوکیک که له گهل خوارزمشایی یه کانا هه بیوو له سالی ۶۱۰ی کوچی داریگهی بهغدای گرت بهر و له سهر ریگا که یه وه که به سهر نیشابورا تی پیری، شیخ عهتاری چاوی کهوت و عهتار پراوی «اسرار نامه» ی پیشکش کرده جلال الدین که له وه دهمه دا منالیکی گچکه بوو. بهاء الدین له پاش هج کردن و گه رانیکی زور به سهر ولاته ئیسلامی یه کان دا رویشته شام و ماوه نیک لهوی دا مایه وه. پاشان چوو قوونیه و پاشماوه ی ژبانی له وی دا برده سهر تا له سالی ۶۲۸ی کوچی له جیهان مال تاوایی خواست. جلال الدین که له کاتی مردنی باوکیا ته منی بیست و چوار سال بوو، به پی ی شهسپارده ی باوکی و تکای علاء الدین له جی ی شهوا دانیشته و خهریکی رینمونی خه لک و دهرس و تنه وه بوو. له سالی ۶۴۲ دا له گهل خواناسی به ناوبانگ «شمس الدین محمد» ی ته ورزی دا ئاشنا بوو، وه له پاش شم ئاشناهی یه، مهولهوی به جور ی شهیدای شهس بوو که له بهر شه وازی له هه موشتی هیناو په یوه ندی خوی له گهل رابردوو دا پجری وله ریزی په پیره وانی ئه و دا دهرهات. شهسپی ته ورزی له سالی ۶۴۵ له قوونیه دهر چوو و ئیتر نه گه رایه وه. مهولهویش له شهوینی ئه و دا سووتاو خهریکی هونینه وه ی هونراو بوو تا له سالی ۶۷۲ی کوچی دا کوچی دواپی کرد. مهولهوی هونراوی خواناسی گه یانده پله و پایه بیکی بهرز، وه گرنگترین پراوی ئه و «مثنوی» و «دیوانی شهسپی ته ورزی» یه.

(ن)

نرون niron: له سالی ۳۷ی زاین دا هاتووته جیهانه وه، وه کلودیوس شهوی به کوله وهسی به خیو کردوووه له پاش مهرگی ئه و بووهته قهرالی روم. وه کوو شه لین پیاوویکی شیت و خوینخور بووه، هه رکه بووهته قهرالی روم، براو دایک وژنه که ی

کوشتووهو ههموودهم خوئی به هونهرمهندو گورانی بیژیکی باش داناهو؛ زوړی له خهلك كړدووه كه ستایشی كهن و پیايا ههلبلین. له سالی ۶۸ی زاین د به هوئی تهوژمی خهلكهوه كوژراوه.

(ه)

هند hind: هند په کی له ولاته پان و بهرینه کانی جیهانه. دانیشتوانی هم ولاته به زوړی له دهستی باکووری هندستان دا بلاو بوونه تهوه، چونکه تاوی زورهو هر دوو رووباری (سند) و (کنگ) ی پیدا رت هبن. له ولاته دا نزیکه ی ۱۷۹ زمانو ۵۴۴ شیوه زمان ههیه که هندیکیان زمان و شیوه زمانی ناوخیوی هندی هوزو تیره بلاون بهم لارو بهو لای هریمه کېدا. بهلام گرنګترینی هئو زمانانه ی که له کیشوهری هند دا بلاون بریتین له سی زمان: هندی و ژوردوو و بهنگالی. هندوستان پیشینه ییکی میژووی بهرزی ههیه، لهم دواپی یه دا هندی شوینه وار به هوئی باستان ناسانهوه دوزراوه تهوه که به پی یی هئو شوینه وارانه دهر که وتووه که پینج ههزار سال لهمهو پیش لهم ولاته دا شارستانی تیکی بهرز هه بووه. لهم هریمه دا ثابین گرنګترین هوپه که کار شه کاته سهر په یوه ندی کومه لایه تی، به جوړی که جل و بهرگو خواردیشی پیوه به ستراره. له هه زاره ی پیش زاین لهو لاتی هندا بوودا سهری هه لداو ثابینیکی دامه زران. له سالی ۳۲۱ی پیش زاین له تاکسیلاو تالیپوترا دا، پیاوی له بنه مالهی موریا بووه پاتشاو سپه مین هئندامی هم بنه مالیه (تاشوکا) یه که له سالی ۲۶۸ی پیش زاین دا بووه ته میرو په رهی داوه ته ثابینی بوودا. ثابینی نیسلا میش له لای باکووری خوئاواوه هاتووه ته هم ولاته وه، وه نیستا نزیکه ی ۱۵۰ ملیونی خه لکی هند موسلمانن، وه هر وه ها گه لی ثابینی تریش لهم ولاته دا باوه.

هیرودیسې *hirúdis*: ناوی پادشاییکی جووله که یه که هافی عیسا له زمانی هئو دا سهری هه لداوه، وه هم پادشایه له گه ل هئوه ی پیاویکی زیره ک و وشیار بووه، گه لی فریو کارو دهغه لپارو سسته مکارو دلر هق بووه، وه کاری هر کوشتن و خوین ریژتن بووه، به چه شنې که پادشاکانی دوا ی هئویش هم ناهیان پی دراوه و به زنجیره رویشتووه.

(ی)

یوونان *yúnán*: په کی له ولاته کوته کانی جیهانه. له سده ی پینجه می پیش زاین دا یوونان به هیزترین کیشوهری جیهان بوو. له سالی ۴۶ی پیش زاین کهوته ژیر

دهسه لاتی رومو له ۱۴۵۳ی زاین دا کهوته ژیر دهسه لاتی عثمانی. له سالی ۱۸۳۰ دابووه ولاتیکی سهربخو. پایتهختی ئەم ولاته «ئاتن»ه. باکووری یوونان ههریمیکی کوپستانی یه و ئاوو ههواييکی ساردو فینکی ههیه. خه لکی یوونان زوربه یان مهسیحین و به زمانی یوونانی وتووێژ ته کهن.

فەرھەزگوك

«و»

ئاپۇر: ئاپۇرە، رووشە). (بلاء)

ئاخەفتن: ئاخافتن، ئاخاوتن، قسەکردن، دوان.

ئاستەم: ئەستەم، زۆرسەخت.

ئالۇسى: ئالوودە، پيس.

ئالوودە: پيس. تېكەلاو.

ئاور: ئاگر، ئاتر.

ئاوھز: ئارپش، ژىرى.

ئوگر: ھوگر.

ئەردەزىن: ئەردزىن. (فلز).

ئەزموودە: تاقى كوردنەوہ - لہ «ئازماى» يەوہاتوہ.

ئەستىل: ھەسىل، ئەستىر، ئەستىرك - گۈلىكى گەورەيە لەبەر ئاوى كانى ياسەرچاۋەيىكا

دروست ئەكرى و پاشان شىنايى پى ئاو ئەدرى.

ئەنبوۋژەنى: (مادىيات).

ئەوين: ئەقېن، دلدارى. (عشق).

«پ»

باسەرى: فىز، شوگايى (تكبر)

باشوور: ژىرۋ. (جنوب).

باكوور: لاي چەپ. (شمال).

بانگىشتن: بانگ كردن.

بژە: زەردەخەنە، گرژىنەوہ.

بژوونی: زه هله. (معنویات).

بژیشك: بژیشك، حه كیم.

بلیمهت: بی گه یشتوو، هه لکه وتوو.

بنج: ریشه.

بوو گه شووشه: بوو کی منالانه، بوو کو که.

بهژ: وشکانی.

بی توره: بی شیواز، بی تهدهب.

بیر: ویر، هویر، بیراهی. چاللو

بیروون: دهره وه.

بیوه ری: بی بهری. (محروم).

«پ»

پاتشا: پادشا.

پاودان: رهویهت. (حالت).

پهسیور: کهسی که له کاریکا زور زانا بی. (متخصص).

په تهر: ئاپوره، رووشه، ئاسیو.

پهراوینز: کوبه، سیانده، (حاشیه).

پهرتووک: پهراو، کتیب.

پهرتووکخانه: کتیبخانه.

پهرجو: کاریکی هه لکه وتوو که لاسایی نه کریته وه. (معجزه).

په ری رهشك: ئه هریمه ن. (شیطان).

په ز: رانی مهر.

پیتول: پیتور. (فیلسوف).

پیشه: پیشه، کار.

پیله بازی: دهمه قاله. (مجادله).

پیوار: بزری، نه دیویی. (غیب).

«ت»

تاریگه ور: تاریک و روونی بهیانی.

تازیانه: قامچی، قه مچی.

تاژانگ: تازیانه.

تروم: ره گز، ره سه ن.

تشتانوک: قه سه له. (رمز).

تۆرە: شىۋاز. (ادب).
توۋانەۋە: لىكۆلئىنەۋە. (تحقيق).
توۋلانەۋە: خراپە. (فساد).
تەرىك: جىگىيەتال. (خلوة)
تەنك: نازك.

«ج - خ»

چۆك: ئەژنۆ، وژنگ، زەنگۆل، ززانى.
خواجه: خوجا - بەۋاتى ئەۋ كۆپلانەيە كە دەربەگ و خاۋەن كۆپلەكان ئەيانخەساندن و
لە مالمەۋە لە نيوان ژنەكان و كچەكانيان دا كارىان پى ئەكردن.
خوڤتاۋا: روڤتاۋا. (غرب).
خوڤهەلات: روڤهەلات. (شرق).

«د»

دۋر: زوور، زىر.
دۋدۆنگ: بەشك، دوودل.
دلاۋا: بەخشندە.
دلۋوان: خاۋەن بەزەيى.
دوڭ: مەرە. (حال).
دووموڤى: بىۋلەتى، دۆبىيى. (نحوست).

«ر»

راقە: شى كىردنەۋە. (شرح).
رامىيارى: كەمويى. (سياسى).
روان: سەۋزبوون.
رەتاندن: غاردان و ماندوو كىردنى گياندار.
رەچەلەك: بىنچە، بىناچە، بىنچەك. (نسل).
رەۋو: رەۋە، رەۋگ - گەلەۋرانى ئەسپ
رەيخونى: زانىيارى. (حكمت).

«ز»

زانگو: زانستگە.
زىر: درشت.
زەريا: زىرە، دەريا.
زەلام: پىاۋ.

زی: هوش
زید: شوینی له دایک بوون.

«ژ - سی»

ژیوار: شارستانیەت. (تمدن).
سیرگوم: نادیار.

سرووش: ئەو فریشتەیهی که هه‌وال له نه‌دیوی یه‌وه ئەهینی.
«شی - غ - ف - ق»

شه‌لووف: زۆل، بیژوو.
شه‌هتوت: به‌زمان، زماندار. (فصیح).
غه‌واره: بیگانه، بیانی.
فره: زور، گه‌لیک.
فیرگه: قوتابخانه.
فه‌پزلاندن: به‌بره‌ره‌کانی کردن، دهمه‌قاله.

«ق»

قامچی: قه‌مچی، تازیانه.
قاندز: زال، چیره، سه‌رکه‌وتوو.
قزئووسی: رزدی، خوه‌زۆکی. (حسادت).
قه‌رال: خونکار، ئیمپراتور.
قه‌رالستان: ئیمپراتوری.
قه‌شه: پیشه‌وای ئایینی مه‌سیحی یه‌کان.
قه‌لسی: توورە.
قه‌وسه‌له: مامک، تشتانۆک. (رمز).

«ک»

کارا: کارامه، کارامه‌د، کارزان.
گوشی: عبارت.
کویله: کوله، کهدی، به‌نی، به‌نده.
که‌زئی: هه‌سیر، هه‌سیل.
که‌زئی چن: هه‌سیر چن
که‌لکه‌له: خویا که‌وتنه‌سه‌ر.
که‌له‌گایی: داگیر کردنی ولاتی گه‌ل و نه‌ته‌وه‌ییک له لایهن ده‌وله‌تیکسی بیانی یه‌وه.
(استعمار).

کووشنه نکه: شهرگه. (معرکه)

کهوشهن: سنور. (حدود).

«گ»

گالوک: گوچان.

گرتگ: پیشهم، بهرکه تی. (مهم).

گرژینه وه: بزه، زهرده خنه.

گه روو: گه لوو، قوروو.

گیچهل: ته شقه له، فیل.

گیچه لبار: ته شقه له باز، فیل باز.

لوک: وشتری

موخابین: موخابین، داخ

موغ: پیشه وای تایینی زهرده شتی.

«ن - و - ه - ی»

نامو: غه واره، بیگانه.

نسه قچی: جهلاو (جلاد).

واتا: مانا.

وانه: دهرز، دهرس.

وچاخ: وه چاخ، کوانوو، کوچکاور.

و دم: ده ستور. (اجازه).

وشکه زن: گوتمه ز.

وشیبار: وریا، به هوش.

ونس: نازل، نازه ل، مالت.

ولکه: قاد، ولات.

وله لام: ولام، بهر سیف. (جواب).

هوزان: زور زانا، بلیممت (علامه)

هه ندازه: ته ندازه. (هندسه).

هیژا: بهر یز، بهنرخ.

هییم: نهریت، خوو وره وشت. (اخلاق).

یارمه تی: یاریده، یاریکاری، هامه یاری.

یاری: گه مه، کایه.

سهرنج

چاوهروانی ئەم پەرآوانه بن:

- ١- بهندی وهرگیراوی: هوشیار
- ٢- داهاتووی ئیسلام - نووسراوی: سید قطب - وهرگیراوی: صدیق پوره‌که‌یی
- ٣- عرفان، بهرانبه‌ری، ئازادی - نووسراوی: دوکتور شه‌ریعه‌تی - وهرگیراوی: ماموستا هه‌زار
- ٤- به‌ره‌و ری‌بازی سه‌رکه‌وتن - نووسراوی: بورهان ئەمینی
- ٥- دووبه‌یتی‌یه‌کانی بابه‌طاهیری هه‌مه‌دانی - وهرگیراوی: صدیق پوره‌که‌یی
- ٦- ناسینی راسته‌قینه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری گه‌وره‌ی ئیسلام - وهرگیراوی: صدیق پوره‌که‌یی
- ٧- چوارخشته‌گه‌کانی خه‌یام - وهرگیراوی: صدیق پوره‌که‌یی
- ٨- له‌سیبه‌ری قورئان دا - نووسراوی: سید قطب - وهرگیراوی: صدیق پوره‌که‌یی

۳۵۰۰ تومان

